تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ
مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ
وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ
بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ
مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ
كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۟ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
ع 33 5 1 يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿253﴾

(253) మేము ఈ ప్రవక్తలలో కొందరికి, మరికొందరిపై ఆధిక్యతను ఇచ్చాము. వారిలో కొందరితో అల్లాహ్ సంభాషించాడు. మరికొందరి స్థాయి ఉన్నతం చేయబడింది. ఇంకా మేము మర్యమ్ కుమారుడు ఈసా (అ)కు అద్భుతాలను ఇచ్చాము. మరియు పవిత్రాత్మ (జిబ్రీల్) ద్వారా ఆయనకు సహాయం చేశాము. అల్లాహ్ తలచుకున్నట్లయితే ఆ ప్రవక్తల తర్వాత స్పష్టమయిన ఆదేశాలు అందిన ప్రజలు పరస్పరం కలహించుకునేవారు కాదు. కాని వారు విభేదాలలో పడిపోయారు. ఆ ప్రజలలో కొందరు విశ్వసించారు, మరికొందరు కుఫ్ర్ (తిరస్కారం) మార్గాన్ని అవలంబించారు. అల్లాహ్ కోరినట్లయితే వారు తగవులు జగడాలు పెట్టుకునే వారు కాదు. కాని అల్లాహ్ తాను కోరినది చేస్తాడు.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا
شَفَاعَةٌ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿254﴾

(254) విశ్వాసులారా! మేము మీకు ఇచ్చిన ఉపాధిలో నుండి కొనుగోలు, అమ్మకం జరగని, ఎటువంటి స్నేహమూ ఉపయోగపడని, ఎటువంటి సిఫారసూ అంగీకరించబడని ఆ రోజు రాకముందే (అల్లాహ్ మార్గంలో) ఖర్చు చేయండి, ఈ విషయాలను తిరస్కరించేవారే దుర్మార్గులు.

వివరణ : మునుపటి వాక్యాలలో అల్లాహ్ బనీ ఇస్రాయీల్ వారిలో తాలూత్‌కు ఉన్నత స్థానాన్ని, విశిష్ఠతను ప్రసాదించినట్లు చెప్పబడింది. ఇప్పుడు ఈ ఆయత్‌లలో అదేవిధంగా ప్రవక్తలలో కొందరికి, కొందరిపై అల్లాహ్ విశిష్ఠతనిచ్చినట్లు వివరించబడుతోంది. హజ్రత్ మూసా (అ)ను కలీముల్లాహ్ (అల్లాహ్‌తో సంభాషించినవానిగా) చేసినట్లుగానే హజ్రత్ ఈసా (అ)కు అద్భుతాన్ని ఇచ్చాము. ఆయన అల్లాహ్ ఆజ్ఞతో మృతులను బ్రతికించేవారు. ఇంకా మహా ప్రవక్త (స)ను ఇమాముల్ అంబియా (ప్రవక్తల నాయకుడు) మరియు సకల లోకాలకు ప్రవక్తగా చేశాము. ఆయన దైవదౌత్యాన్ని, ప్రవక్త పదవినీ ప్రళయం వరకూ అమలులో ఉంచాము.

దైవప్రవక్త (స) ఇలా సెలవిచ్చారని హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) ఉల్లేఖించారు : "ఏ ప్రవక్తకూ మరే ప్రవక్తపై విశిష్ఠతను ఇవ్వకండి." (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం. 6405)

ఆయత్ 254 వివరణ : ఈ పవిత్ర వాక్యంలో అల్లాహ్ బహుచక్కని విషయం తెలిపాడు. విశ్వాసులారా! మేము మీకు సిరిసంపదలను అనుగ్రహించాము. వాటిని నేడు మేలుకోసం వినియోగించండి. గుర్తుంచుకోండి! రేపు

اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ۚ۬ لَا تَاْخُذُهٗ
سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی
الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا
بِاِذْنِهٖ ؕ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ
وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ
وَسِعَ كُرْسِیُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا یَـُٔوْدُهٗ
حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ﴿255﴾

(255) అల్లాహ్ – ఆయన తప్ప ఆరాధనకు అర్హుడు ఎవరూ లేరు. ఆయన నిత్య సజీవుడు. అందరినీ ఆదుకునేవాడు, ఆయనకు కునుకుపట్టదు. నిద్రా రాదు, భూమ్యాకాశాల్లో ఉన్నదంతా ఆయనదే. ఆయన దర్బారులో ఆయన అనుమతి లేకుండా సిఫారసు చేయగలవాడెవడు? ప్రజల ముందు ఉన్నదంతా ఆయనకు తెలుసు. ప్రజల వెనుక ఉన్నదాన్నీ ఆయన ఎరుగును. ఆయన జ్ఞానములోని ఏ విషయమూ వారి గ్రహణ పరిధిలోనికి రాదు. కాని ఆయన కోరినంత మేరకే. ఆయన పీఠం భూమ్యాకాశాలను ఆవరించి ఉంది, ఆ రెండింటి రక్షణ ఆయనకు అలసట కలిగించదు. ఆయన మహోన్నతుడు, ఘనత కలవాడు.

لَاۤ اِكْرَاهَ فِی الدِّیْنِ ۙ۫ قَدْ تَّبَیَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
الْغَیِّ ۚ فَمَنْ یَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَیُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰی ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ
وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿256﴾

(256) ధర్మం విషయంలో ఎటువంటి బలాత్కారం లేదు. సన్మార్గం అపమార్గం నుండి ప్రస్ఫుటమయ్యింది. ఇక తాగూత్‌ను తిరస్కరించి అల్లాహ్‌ను విశ్వసించిన వ్యక్తి వాస్తవానికి ఒక దృఢమయిన, ఎన్నటికీ తెగిపోని కడియాన్ని పూర్తి శక్తితో పట్టుకున్నట్లే. ఆయన అన్నీ వినేవాడు, అంతా ఎరిగినవాడు.

اَللّٰهُ وَلِیُّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ۙ یُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَی النُّوْرِ ؕ۬ وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اَوْلِیٰٓـُٔهُمُ
الطَّاغُوْتُ ۙ یُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَی
الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِیْهَا
خٰلِدُوْنَ ۧ ﴿257﴾ ع 34 4 2

(257) అల్లాహ్ విశ్వసించిన వారికి సంరక్షకుడు. ఆయన వారికి (కుఫ్ర్, షిర్క్‌ల) అంధకారంలో నుండి వెలికితీసి (ఇస్లాం) వెలుగు వైపు తీసుకువస్తాడు. ఇంకా కుఫ్ర్‌ను అవలంబించిన వారి మిత్రులు తాగూత్‌లు (హద్దు మీరినవారు). వారు వారిని వెలుగు నుండి అంధకారంలోనికి తీసుకుపోతారు. ఇటువంటి వారే నరకవాసులు. అందులో వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు.

ప్రళయదినం రానున్నది. ఆ రోజు మీరు ఏ పుణ్యకార్యాన్నీ ఖరీదు చేయలేరు. మీ మిత్రుడు ఎవడూ మీకు సహాయపడలేడు. దైవాజ్ఞ లేకుండా ఎవరూ మీకు అనుకూలంగా సిఫారసు చేయలేడు. కనుక ఆనాటి కోసం సత్కార్యాలు ప్రోగు చేసుకోవడానికి ఈనాడు అవకాశం ఉంది.

255 – 257 వివరణ : మునుపటి వాక్యాలలో, అల్లాహ్ కొందరు ప్రవక్తలకు మరికొందరిపై శ్రేష్ఠత ఇచ్చాడన్న ప్రస్తావన ఉంది. ఇప్పుడు హజ్రత్ మూసా (అ) హజ్రత్ ఈసా (అ) మరియు హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స) ఇంక ఎందరో ప్రవక్తలు ఉన్నప్పటికీ వారి ధర్మం మాత్రం ఒక్కటే. అదే ఇస్లాం. వారి సందేశమూ ఒక్కటే. తౌహీద్ (దేవుని ఏకత్వ) సందేశం. కాని తరువాతి వారు ధర్మం పేరుతో యుద్ధాలు చేశారు. ఒకరినొకరు చంపుకున్నారు. ఇది తప్పుడు విధానం అని ఇక్కడ ప్రస్తావించబడింది.

ఆయతుల్ కుర్సీ ఘనత :

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారని అబూ అమామ (రజి) ఉల్లేఖించారు : "ప్రతి ఫర్జ్ నమాజ్ తర్వాత ఆయతుల్ కుర్సీ పఠించిన వానిని స్వర్గం నుండి నిరోధించే వస్తువు ఏదీ లేదు. మరణం తప్ప." (సుననె నసాయి – హ.నెం.9928 అల్బానీ గారు దీనిని ప్రామాణిక హదీసుగా పేర్కొన్నారు).

దైవప్రవక్త (స) ఇలా సెలవిచ్చారని హజ్రత్ ఉబై బిన్ కాబ్ (రజి) ఉల్లేఖించారు : "ఆయతుల్ కుర్సీ, దివ్య ఖుర్ఆన్‌లోని అత్యంత ఘనమైన ఆయత్." (ముస్నద్ అహ్మద్ – హ.నెం.13309)

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారని హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) ఉల్లేఖించారు : "ఆయతుల్ కుర్సీ నాలుగోవంతు ఖుర్ఆన్." (ముస్నద్ అహ్మద్)

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారని, హజ్రత్ అబూజర్ (రజి) ఉల్లేఖించారు : "ఆయనపై అవతరించిన గొప్ప ఆయత్, ఆయతుల్ కుర్సీ" (అహ్మద్, నసాయి) ఇంకా ఇమామ్ అహ్మద్, అబూదావూద్, తిర్మిజీ మరియు ఇబ్నె మాజా (రజి), అల్లాహ్ యొక్క ఘనమైన నామం ఈ రెండు ఆయతులలో ఉన్నదని ఉల్లేఖించారు – అల్లాహు లా యిలాహ ఇల్లా హువల్ హయ్యుల్ ఖయ్యూమ్ – అలిఫ్ లామ్ మీమ్, అల్లాహు లాయిలాహ ఇల్లాహువల్ హయ్యుల్ ఖయ్యూమ్.

హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) ఉల్లేఖించారు, "దైవప్రవక్త (స) నన్ను జకాతె రమజాన్ (సద్ఖా, ఫిత్ర్)కు కాపలాగా నియమించారు. అప్పుడు నా దగ్గరకు ఒకడు వచ్చాడు. వాడు రాగానే ధాన్యం నుండి గుప్పిళ్ళతో తీసుకోవడం ప్రారంభించాడు. నేను వాడిని పట్టుకున్నాను. నిన్ను దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకు తీసుకుపోతాను (విడిచిపెట్టను) అని చెప్పగా వాడు ఇలా అన్నాడు, 'అబూ హురైరా ! నీవు నిద్రించడానికి ప్రక్క మీద వాలినప్పుడు ఆయతుల్ కుర్సీ పఠించు. ఉదయం అయ్యే వరకు అల్లాహ్ తరఫున ఒక కావలిగా ఉండే దూత నియమించబడతాడు. అతడు నిన్ను రక్షిస్తాడు, ఉదయం అయ్యేవరకూ షైతాన్ నీ దరిదాపులకు రాడు." ఈ విషయం దైవప్రవక్త (స)కు అబూ హురైరా (రజి) విన్నవించారు. ఆయన (స) పలికారు : "వాడు అబద్ధాలకోరే అయినప్పటికీ అతడు చెప్పిన విషయం నిజమే, వాడు షైతాన్." (సహీ బుఖారీ, కితాబ్ ఫజాయిలె ఖుర్ఆన్ – హ.నెం.4634).

షఫాఅత్ (సిఫారసు)

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, "నేను అర్ష్ (దైవపీఠం) క్రిందకు వస్తాను. సజ్దాలో పడిపోతాను. అల్లాహ్ నన్ను అదే స్థితిలో వదలిపెడతాడు. తర్వాత నాతో అంటాడు, 'లే, చెప్పు, వినడం జరుగుతుంది. సిఫారసు చెయ్యి, అంగీకరించబడుతుంది" అంటాడు (బుఖారీ, ముస్లిమ్).

షఫాఅత్ ఏకేశ్వరోపాసకులకే

"మీ షఫాఅత్ ప్రాప్తించగల అదృష్టశాలి ఎవరు?" అని హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) దైవప్రవక్త (స) ను

అడిగారు. ఆయన (స) బదులిచ్చారు, "లా యిలాహ ఇల్లల్లాహ్ (అల్లాహ్ తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవరూ లేరు) అని పూర్తి చిత్తశుద్ధితో పలికినవాడు." (బుఖారీ–హ.నెం. 97)

ఆయతుల్ కుర్సీ వివరణ

ఆయతుల్ కుర్సీలో దైవాన్ని గుర్తించడం నేర్పబడింది. అల్లాహ్ అంటే శాశ్వతంగా సజీవుడు, నిత్యం సజీవంగా ఉంటాడు. అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులలో ఆ లక్షణం లేదు. ఇతరులు దైవం కారు గనక, కాబట్టి అటువంటి వారిని ఆరాధించడం తప్పు. ఈసా (అ) జన్మించి రెండువేల సంవత్సరాలు అయింది. అంతకు పూర్వం ఆయన బ్రతికి ఉండలేదు. అదేవిధంగా ఔలియా అల్లాహ్ కొన్ని వందల ఏళ్ళ క్రితం జన్మించారు. అంతకు పూర్వం వారు బ్రతికి ఉండలేదు. ఇపుడు వారు గతించిపోయారు. కనుక వారి సమాధులకు సజ్దా చేయడం, వాటికి ప్రదక్షిణలు చేయడం, వారిని సహాయం కొరకు వేడుకోవడం కూడదు. అదేవిధంగా అల్లాహ్‌లోని సుగుణం, ఆయన అలసిపోడు, వాస్తవానికి సకల సృష్టినీ ఆయన నడిపిస్తున్నాడు. అదేవిధంగా అల్లాహ్‌లోని సుగుణం ఆయన ఆదినుండి ఉన్నప్పటికీ నిద్రించడు. ప్రవక్తలు, వలీలకు అందరకూ మరణం ఉంది, ప్రవక్తలు, ఔలియాలు అలసిపోయేవారు. కాబట్టి వీరంతా మానవులే కాని దైవాలు కారు.

ఆయతుల్ కుర్సీ ఘనమైన నామం, అంటే అవసరంలో ఉన్నవాడు, కష్టాలలో ఉన్నవాడు ఆయతుల్ కుర్సీ పఠించి దుఆ చేస్తే, అతడి దుఆ తప్పక స్వీకరించబడుతుంది. అతడి కష్టం తప్పక దూరం అవుతుంది. ఈ విషయం హదీసులో వచ్చింది. ఇదేవిధంగా ఆలి ఇమ్రాన్ సూరా రెండవ వాక్యంలో "అల్లాహు లా యిలాహ ఇల్లాహువల్ హయ్యుల్ ఖయ్యూమ్" అని ఉంది. ఇదేవిధంగా తాహా సూరా (ఆయత్ నెం. 111)లో "వ అనతిల్ వుజుహులిల్ హయ్యిల్ ఖయ్యూమ్ వఖద్‌ఖాబ మన్ హమల జుల్మా." (సహీహ్ ఇబ్ను మాజా – హ.నెం. 3846)

ఆయత్ నెం. 256 : ఈ ఆయత్ అవతరణా కాలం గురించి ఇలా ఉంది : అన్సారులకు చెందిన కొందరు యువకులు యూదులుగాను, క్రైస్తవులుగాను అయిపోయారు. ఈ అన్సారులు ముస్లింలుగా మారినప్పుడు, యూదులుగాను క్రైస్తవులుగాను మారిన తమ యువకుల్ని బలవంతంగా ముస్లింలుగా చేయాలనుకున్నప్పుడు ఈ ఆయత్ అవతరించింది : "ముస్లింలారా! బలవంతంగా ఎవరినీ ఇస్లాంలో చేర్చకండి. చివరికి మీ సంతానాన్ని కూడా." (తఫ్సీర్ అహ్సనుల్ బయాన్)

ఆలోచించవలసిన విషయం

ఇస్లాం శత్రువులు, ఇస్లాం కరవాలం ద్వారా వ్యాప్తి చెందిందని ప్రచారం చేశారు. ఇది శుద్ధ అబద్ధం. ఇస్లాం రుజువుల ఆధారంగా, వాస్తవాల ఆధారంగా వ్యాప్తి చెందింది. ముసల్మానుల నైతికత, నడవడికల ద్వారా వ్యాప్తి చెందింది. ఎవ్వరినీ బలవంతంగా ముస్లింగా మార్చకండి అని దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో ఆదేశించబడింది. బలవంతంగా గనక ఇస్లాంలోకి మార్చడం జరిగివుంటే ఈనాడు భారత దేశంలో పరిస్థితి మరోవిధంగా ఉండేదేమో! భారత దేశంలో ముస్లింలు వెయ్యి సంవత్సరాలు పరిపాలించారు. కాని బలవంతంగా హిందువు, ముస్లింగా మార్చబడలేదు.

ఇస్లాంలో జిహాద్ అనేది కల్లోలాన్ని అణచడాని కోసం ఉంది కాని ప్రజలను బలవంతంగా ఇస్లాంలో చేర్చడం కోసం కాదు.

(258) (ఓ ప్రవక్తా!) అల్లాహ్ అతడికి అధికారం ఇచ్చాడని ఇబ్రాహీం (అ) తో అతని ప్రభువు విషయంలో జగడం పెట్టుకున్న వారి విషయం గురించి ఆలోచించలేదా? ఇబ్రాహీం (అ) “జీవన్మరణాలను ఇచ్చేవాడే నా ప్రభువు” అని అన్నప్పుడు వాడు, “నేను కూడా ప్రాణాలు పోయగలను మరియు ప్రాణాలు తీయగలను” అన్నాడు. తిరిగి ఇబ్రాహీం (అ) అన్నాడు, “అల్లాహ్ సూర్యుడ్ని తూర్పు నుండి ఉదయింపజేస్తాడు. ఏదీ నువ్వు పడమటి నుండి ఉదయింపచెయ్యి చూద్దాం.” ఇక ఆ తిరస్కారి గ్రుడ్లప్పగించసాగాడు. అల్లాహ్ దుష్టులకు సన్మార్గం చూపడు.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِىْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِىْ رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّىَ الَّذِىْ يُحْىٖ
وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْىٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ
فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِىْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا
مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِىْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا
يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۚ ﴿258﴾

(259) లేక ఆ వ్యక్తి పరిస్థితి – అతడు ఒక నగరం మీదుగా ప్రయాణించాడు. ఆ నగరం పైకప్పులతో పాటు కూలిపోయింది. దీని మరణం తర్వాత అల్లాహ్ తిరిగి ఎలా బ్రతికిస్తాడు? అనసాగాడు. అప్పుడు అల్లాహ్ అతడ్ని వంద ఏళ్ళ వరకూ మృతుడిగా చేశాడు. తిరిగి అతడ్ని లేపాడు. అతడ్ని ‘నీవు ఎంత వ్యవధి వరకూ ఈ స్థితిలో ఉన్నావు?’ అని అడగ్గా ఒక రోజు లేక ఒక రోజులోని కొంత భాగం ఉన్నానని చెప్పాడు. “నీవు వంద ఏళ్ళు ఈ స్థితిలో ఉన్నావు. సరే నీ ఆహార పదార్థాలను చూడు. ఇవి ఇంతవరకు పాచిపోలేదు. నీ గాడిదను కూడా చూడు. (దాని ఎముకలు సయితం కృశించిపోయాయి) ఇదంతా మేమెందుకు చేశామంటే ప్రజల కోసం నిన్ను ఒక నిదర్శనంగా చేయాలని. ఇక నీ గాడిద ఎముకల్ని చూడు. వాటిని మేము జోడించి లేపుతాము. దానిపై మాంసాన్ని ఏర్పాటు చేస్తాము” అని అన్నాడు అల్లాహ్. అతడికి ఈ విషయాలు స్పష్టమయిన తర్వాత చెప్పసాగాడు, “అల్లాహ్ ప్రతిదానిపై అధికారం కలిగి ఉన్నాడని నాకు బాగా తెలిసింది.”

اَوْ كَالَّذِىْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْىٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ
فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ
لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالَ
بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ
وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ
وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ
كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿259﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ۖ
قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ
قَلْبِيْ ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ
إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
ادْعُهُنَّ يَأْتِيْنَكَ سَعْيًا ۖ وَاعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿260﴾ ع 35 3 3

(260) మరియు ఇబ్రాహీం తన ప్రభువుతో, "నా ప్రభూ! నీవు మృతులను ఎలా బ్రతికిస్తావో నాకు చూపు" అన్నాడు. అల్లాహ్ అడిగాడు, "నీకు నమ్మకం లేదా?" ఇబ్రాహీం జవాబిచ్చాడు : "ఎందుకు లేదు, ఉంది కాని నా మనసు సంతృప్తి కోసం." అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు, "నాలుగు పక్షుల్ని తీసుకో. వాటిని ముక్కలు ముక్కలు చేసి వాటిలోని ఒక్కో ముక్కను ఒక్కో కొండపై ఉంచు. తర్వాత వాటిని పిలువు. అవి నీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకు వస్తాయి. అల్లాహ్ ప్రతి దానిపై ఆధిక్యత గలవాడు, ప్రజ్ఞాశాలి అని తెలుసుకో."

మార్గదర్శకత్వానికి మూలసూత్రం :

వివరణ : ప్రపంచంలో వివిధ రకాల జనులు ఉన్నారు. వారిలో కొందరు సత్యప్రియులు, కొందరు ప్రాపంచిక వ్యామోహం కలవారు, తాత ముత్తాతల ఆచారాలను పట్టుకు వ్రేలాడేవారు, మనోకాంక్షల దాసులు ఉన్నారు. సత్యప్రియులయిన వారు రుజువు, ఆధారాలతో ఒక విషయం నిరూపించబడితే వారు వెంటనే దానిని అంగీకరిస్తారు – దాహంతో అలమటించేవాని ఎదుట నీరు ఉంచితే వెంటనే అతడు నీటిని తీసుకున్నట్లుగా. ఎందుకంటే అతడు నీటి కోసం వెతుకుతున్నాడు కనుక. ఇదేవిధంగా సత్యాన్వేషణలో ఉన్న సత్యప్రియుడైన వ్యక్తి సత్యం ఎదుటికి రాగానే వెంటనే దాన్ని అంగీకరించాడు. ఇంకా సత్యాన్ని తిరస్కరించేవాడు సత్యాన్ని ద్వేషించేవాడు తప్పక సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తాడు. అల్లాహ్ ఇటువంటి వారికి మార్గం చూపడు. నమ్రూద్ రాజు విషయమూ అంతే. నమ్రూద్ రాజు తానే దేవుడిగా ప్రకటించుకున్నాడు. ఇబ్రాహీం అన్నాడు, "నా ప్రభువు సూర్యుణ్ని తూర్పు నుండి ఉదయింపజేస్తాడు. నీవు కూడ దైవానివే అయితే సూర్యుణ్ని పడమటి నుండి ఉదయింపజెయ్యి. నిండు దర్బారులో నమ్రూద్ నిరుత్తరుడయ్యాడు. అతడు జవాబివ్వలేకపోయాడు. అంటే అతడు దైవం కాదనడానికి అదే రుజువు. అతడు ఒక మానవుడు మాత్రమే. అయితే నమ్రూద్ సత్యప్రియుడు కాదు. సత్యం అతని ఎదుట స్పష్టమయిపోయినప్పటికీ వాడు అంగీకరించలేదు. తానే దైవాన్నని ప్రకటించుకోసాగాడు. సత్యాన్ని స్పష్టం చేసిన వానిని అగ్నిలో పడవేయమని ఆజ్ఞాపించాడు.

రెండవ మూడవ ఉదాహరణలు సత్యప్రియులకు సంబంధించినవి :

ఒక విషయాన్ని గ్రహించడానికి తటపటాయిస్తుండగా, అల్లాహ్ వారికి సత్యాన్ని స్పష్టపరచగా వారు వెంటనే సత్యాన్ని స్వీకరించారు. సంతృప్తి చెందారు. దైవప్రవక్త ఉజైర్ ఒక గ్రామాన్ని చూశారు. అది పూర్తిగా సర్వనాశనం అయిపోయింది. అల్లాహ్ ఈ పట్టణాన్ని తిరిగి శోభాయమానంగా ఎలా చేస్తాడు? తిరిగి ప్రజల రాకపోకల్ని ఎలా పునరుద్ధరిస్తాడు? తిరిగి ఎలా జన బాహుళ్యాన్ని నివసింపజేస్తాడు? అని ఆయన ఆలోచించారు. అల్లాహ్ ఆయనకు మరణాన్నిచ్చాడు. వంద ఏళ్ళ తరువాత తిరిగి ఆయన్ని బ్రతికించాడు. 'నీవు ఎన్ని సంవత్సరాల వరకు ఈ స్థితిలో పడి వున్నావు?' అని అడిగాడు. "ఒక దినం లేక ఒక దినంలోని కొంత భాగం" అని ఆయన జవాబిచ్చాడు. అల్లాహ్ అన్నాడు, "నీవు వంద ఏళ్ళ వరకు మరణించి పడి వున్నావు. అందుకు రుజువుగా నీ గాడిదను చూడు. అది చచ్చి,

కుళ్ళి ఎముకలు మాత్రమే మిగిలిన అస్థిపంజరం, ఇంకా నీ భోజనం వైపు చూడు అది తాజాగానే ఉంది. పాడైపోలేదు.” తిరిగి అల్లాహ్ అన్నాడు : ‘నీవు ఆ గాడిద ఎముకల వైపు చూడు. ఆ ఎముకల గూడు నిలబడింది. తిరిగి దానిపై మాంసం అమరింది. చర్మం పెరిగి వెంట్రుకలు మొలిచాయి. గాడిద బ్రతికింది. ఉజైర్ తన కళ్ళారా ఇదంతా చూసి పలికాడు. “ఓ ప్రభూ! నీవు ప్రతి పనిని చేయగల శక్తి, మహత్తు కలవాడవని అంగీకరిస్తున్నాను. శిధిలమయిన ఈ గ్రామాన్ని మరొకసారి శోభాయమానం చేయగలవాడవు నీవే.”

మూడవ ఉదాహరణ, ఇబ్రాహీం (అ) కు సంబంధించినది. ఆయన అల్లాహ్‌తో, “ప్రభూ! నీవు మృతుల్ని తిరిగి ఎలా బ్రతికిస్తావో నాకు చూపు” అని కోరాడు. “నాలుగు వేర్వేరు రకాల పక్షుల్ని తీసుకో, వాటిని ముక్కలు ముక్కలుగా చెయ్యి. ఆ ముక్కల్ని వేర్వేరు కొండలపై ఉంచి, వాటిని పిలువు. అవి తిరిగి నీ దగ్గరకు ఎగిరి వస్తాయి” అని అల్లాహ్ పలికాడు. ఇలా జరగడాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసి ఇబ్రాహీం (అ) “ఓ అల్లాహ్! నీవు అత్యంత ప్రజ్ఞాశాలివి” అన్నాడు.

ఈనాడు ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరి ఎదుటకు సత్యం వస్తోంది. సత్యప్రియులయిన వారు సత్యాన్ని స్వీకరిస్తున్నారు. సత్యాన్ని ఇష్టపడనివారు దానిని తిరస్కరిస్తున్నారు. అల్లాహ్ వేప చెట్టుకు చేదునిచ్చాడు. కనుక వేప చెట్టు చేదుగా ఉంటుంది. అలాగే అల్లాహ్ మామిడి చెట్టుకు తియ్యదనం ఇచ్చాడు. కనుక మామిడి తియ్యగా ఉంటుంది. నిమ్మకాయకు అల్లాహ్ పులుపునిచ్చాడు. కనుక అది పుల్లగా ఉంటుంది. ఇదేవిధంగా అల్లాహ్ సత్యప్రియులకు హితబోధ చేస్తున్నాడు. మనోకాంక్షల దాసులకు, ప్రాపంచిక వ్యామోహం కలవారికి, అధర్మపరులకు అజ్ఞానాన్ని ఇస్తున్నాడు.

ఆయత్ నెం. 260కు దివంగత మౌలానా అబుల్ కలాం ఆజాద్ (రహ్మ.లై) వ్యాఖ్యానం ఇలా వ్రాశారు, “సత్య సందేశం వలన మృతజాతులు సజీవం కావటం, అనాగరికులు మార్గభ్రష్టులయిన వ్యక్తులు, సుశిక్షితులయిన సమాజంగా మారిపోవడం సంభవమేనని హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అ) సంఘటన ద్వారా స్పష్టమైంది.

ఆయన దేశం మరియు ఆయన దేశానికి బయట సత్యాన్ని స్వీకరించే స్తోమత కానవచ్చే ఒక్క వర్గం కూడ లేనటువంటి యుగంలో హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అ) జన్మించారు. ఈ పరిస్థితి చూసి ఆయన అన్నారు, “ప్రభూ! ఈ మరణాన్ని జీవితంగా ఎలా మార్చివేస్తావు?” అందుకు అల్లాహ్ సత్యసందేశపు విప్లవాత్మక వాస్తవాన్ని, పక్షుల ఉదాహరణతో స్పష్టం చేశాడు. నీవు ఒక పక్షిని కొన్ని దినాల వరకు నీ దగ్గర వుంచుకొని, నీ పిలుపును వినేలా, నీవు పిలువగానే వచ్చేసేలా అది శిక్షణ పొందినప్పుడు, మార్గభ్రష్టుడు అనాగరికుడు అయిన మానవుడు సత్య సందేశకుని శిక్షణ వల్ల నీ పిలుపును వినే, దానికి జవాబు పలికేలా ప్రభావితుడు కాలేడా? ...... అలాగే అయింది. ఆ సత్య సందేశహరుడు, అనాగరికులు, భ్రష్ట మార్గాన పడినవారికి ఇచ్చిన శిక్షణ, మానవ చరిత్రలోనే అత్యంత గొప్ప విప్లవాన్ని తెచ్చింది. జాతులకు జాతులు, వంశాలకు వంశాలు ఇబ్రాహీం సందేశం విని తరలి వచ్చాయి. అంతేకాదు నాలుగు వేల సంవత్సరాల కాలం గడిచిపోయింది. కాని నేటికి ప్రతి సంవత్సరం అసంఖ్యాక మానవ సమూహాలు ఈ సందేశాన్ని స్వీకరిస్తూ, ఉరుకులు పరుగులతో ఇబ్రాహీమ్(అ) అనుచర వర్గంలో చేరిపోతున్నారు.

2. ...... అల్లాహ్ మృతప్రాయమైన జాతిని జాగృతం చెయ్యడానికి ఈ పద్ధతి చూపాడు. ఏవిధంగా పక్షులకు రోజూ గింజలు వేస్తూ, వాటిపట్ల ఉదారంగా ప్రవర్తించినందువల్ల అవి మనకు మచ్చిక అవుతాయో, మన ఒక్క పిలుపుతో అవి మన దగ్గరకు ఎగిరి వస్తాయో, అదేవిధంగా తిరస్కారులయిన జాతులతో ఉదారంగా మెలగి, వాటికి సేవచేసి, వారికి విద్యాశిక్షణలను గరపి, వారిని ఆదరిస్తే ఆ జాతులు మన వైపునకు మరలగలవు. దైవప్రవక్త (స) నైతికత కారణంగా ఎందరో ప్రభావితులయ్యారు. సహబాక్రామ్ సద్ వ్యవహరణ కారణంగా చాలామంది ముస్లింలయ్యారు. ఉలమాల విద్యాశిక్షణల వల్ల ఎందరో (తౌహీద్) ఏకేశ్వరోపాసన అవలంబించారు. ఈనాడు క్రైస్తవ

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ
سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿261﴾

(261) దైవమార్గంలో తమ సొమ్మును ఖర్చు చేసేవారి ఉదాహరణ ఇలా ఉంది : ఒక గింజను నాటితే అది మొలిచి, ఏడు వెన్నులు పండి, ఒక్కో వెన్నులో వంద గింజలు ఉంటాయి. అల్లాహ్ తాను కోరిన వారికి అంతకన్నా ఎక్కువ ప్రతిఫలం ఇస్తాడు. అల్లాహ్ పుష్కలంగా ప్రసాదించేవాడు, సర్వం తెలిసినవాడు.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا
يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿262﴾

(262) అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చు చేసినవారు, ఖర్చు చేసిన తరువాత చేసిన మేలు చాటుకోని వారికి, దుఃఖం కలిగించని వారికి, వారి ప్రతిఫలం పుణ్యం వారి ప్రభువు వద్ద ఉంది. వారికి ఎటువంటి భయంగాని, విచారం గానీ కలుగవు.

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ
اَذًى ؕ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿263﴾

(263) దానం చేసిన తరువాత బాధపెట్టిన దానికన్నా మంచి మాట పలకటం, ఇతరులను క్షమించటం మిన్న. అల్లాహ్ నిరపేక్షాపరుడు, మృదు స్వభావి.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ
صَلْدًا ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَیْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿264﴾

(264) విశ్వాసులారా! ఉపకారం చాటుకుని, కష్టం కలిగించి తన సొమ్మును ప్రజల ముందు ప్రదర్శనా బుద్ధితో ఖర్చుచేసే, అల్లాహ్‌పై అంతిమదినంపై విశ్వాసం లేనివాడి వలె తమ దానాన్ని నాశనం చేసుకోకండి. దాని ఉదాహరణ ఇలా ఉంది, ఒక నున్నటి రాయి ఉంది. దానిపై మట్టి పేరుకొని ఉంది. తరువాత దానిపై భారీ వర్షం కురవగా మట్టి అంతా కొట్టుకుపోయింది. రాయి మాత్రం మిగిలిపోయింది. ఆ ప్రదర్శనాబుద్ధి కలవారు సంపాదించిన దాని నుండి వారి చేతికి ఏమీ దక్కలేదు. అల్లాహ్ తిరస్కారులకు సన్మార్గం చూపదు.

పండితులు తమ సద్ వ్యవహరణ, సేవాభావం ద్వారా లక్షలాది మందిని తమ వైపునకు మరలిస్తున్నారు. క్రైస్తవులు ఆఫ్రికా అడవులలో మానవులు పశుప్రాయులుగా జీవిస్తున్న చోటికి మొదటిసారిగా ప్రచారానికి వెళ్ళినప్పుడు, నరమాంస భక్షకులు వారిని చీల్చి భక్షించారు. తర్వాత క్రమంగా వీరు వారికి భోజన పదార్థాలు ఇచ్చి, వారి పట్ల మంచితనంతో వ్యవహరించినందువల్ల, ఆ అడవి మనుషులు వీరికి చేరువఅయ్యారు. క్రైస్తవులు అక్కడ స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, ఆస్పత్రులు స్థాపించారు. అక్కడి వారిని క్రమశిక్షణ గల వారిగా మార్చారు. తమ సద్ వ్యవహరణ నైతిక నడవడిక ద్వారా లక్షలాది మందిని క్రైస్తవులుగా చేయడంలో విజయం సాధించారు.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ
مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍۭ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا
ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿265﴾
اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ
وَّاَعْنَابٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ
ضُعَفَآءُ ۖۚ فَاَصَابَهَاۤ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ
فَاحْتَرَقَتْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۧ ﴿266﴾ ع 36 6 4
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا
كَسَبْتُمْ وَمِمَّاۤ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۪ وَلَا
تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذِيْهِ اِلَّاۤ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ؕ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ
غَنِیٌّ حَمِيْدٌ ﴿267﴾

(265) తమ సొమ్మును దైవానుగ్రహం కోరి సంతోషంతో, నమ్మకంతో ఖర్చుచేసేవారి ఉదాహరణ ఎత్తయిన భూభాగంలోని తోటలాంటిది. భారీ వర్షం కురిస్తే అది రెట్టింపు పంటనిస్తుంది. ఒకవేళ వర్షం కురవకపోయినా దానికి నీటి తుంపరలే చాలు. అల్లాహ్ మీరు చేస్తున్న దాన్ని చూస్తున్నాడు.

(266) మీలో ఎవరికయినా ఖర్జూరం, ద్రాక్ష పళ్ళతోట ఒకటి ఉండి అందులో పిల్లకాలువలు ప్రవహిస్తూ, అందులో అన్ని రకాల పండ్లు పండుతూ ఉంటే, అతడికి వృద్ధాప్యం వచ్చి అతని సంతానం చిన్నవారై బలహీనులై ఉన్న పరిస్థితిలో (ఆ పరిస్థితులలో) ఆ తోటకు అగ్నికీలలు చుట్టుముట్టి ఆ తోటను మాడ్చివేయడాన్ని మీలో ఎవరయినా ఇష్టపడతారా? అల్లాహ్ ఇదే విధంగా మీ కోసం తమ ఆయత్‌లను వివరిస్తున్నాడు. తద్వారా మీరు ఆలోచించాలని.

(267) విశ్వాసులారా! మీరు సంపాదించినదాని నుండి, ఇంకా మేము మీ కోసం భూమి నుండి పండించిన దాని నుండి, మంచివాటిని అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చు చేయండి. వాటిలోని చెడు వస్తువును ఖర్చుచేసే ప్రయత్నం చేయకండి. అదే వస్తువును మీకు ఎవరయినా ఇస్తే మీరు ఎంతమాత్రం తీసుకోరుగదా, కళ్ళు మూసుకుంటే తప్ప. అల్లాహ్ నిరపేక్షాపరుడని, సుగుణాలు కలవాడనీ తెలుసుకోండి.

261 - 269 ఆయత్‌ల వివరణలు :
మునుపటి ఆయత్‌లలో అల్లాహ్ ప్రజలలో రెండు గ్రూపులున్నాయని, ఒకటి, అల్లాహ్ మిత్రులు అంటే విశ్వాసులు, రెండు, షైతాను మిత్రులు అంటే తిరస్కారులు అనీ, అల్లాహ్ విశ్వాసులకు హితబోధ లభించే మార్గాన్ని చూపుతాడు. షైతాను తిరస్కారులకు అజ్ఞాన మార్గాన్ని చూపుతాడని పేర్కొనబడింది.
ఈ ఆయత్‌లు హజ్రత్ ఉస్మాన్ గనీ (రజి) మరియు హజ్రత్ అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ ఔఫ్ (రజి) గారలను శ్లాఘిస్తూ అవతరించబడ్డాయి. తబూక్ యుద్ధ సందర్భంగా హజ్రత్ ఉస్మాన్ గనీ (రజి) వెయ్యి ఒంటెలను వాటిపై నున్న వస్తు సామగ్రితో సహా దైవప్రవక్త (స) కు సమర్పించారు. అది ఆర్థికంగా చాలా గడ్డుకాలం. ఈ సందర్భంగా దైవప్రవక్త

(268) షైతాను మిమ్మల్ని పేదరికంతో భయపెడతాడు. అశ్లీల కార్యాలు చేయమని మిమ్మల్ని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అయితే అల్లాహ్ మిమ్మల్ని తన అనుగ్రహం, మోక్షం పట్ల ఆశాభావం కలిగిస్తున్నాడు. అల్లాహ్ ఎంతో విశాలత్వం కలవాడు. ఎరిగినవాడూను.	اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۖۙ ﴿268﴾
(269) ఆయన తాను కోరిన వారికి వివేకాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. వివేకం లభించిన వానికి గొప్ప సంపద చేతికి వచ్చినట్లే. ఈ మాటల ద్వారా విజ్ఞులు మాత్రమే గుణపాఠం గ్రహిస్తారు.	يُؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِىَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿269﴾

(స) సంతోషించి ఇలా అన్నారు, "ఈ రోజు నుండి ఉస్మాన్ గనీ (రజి)ను ఏ వస్తువూ నష్టం కలగించజాలదు. అంటే అల్లాహ్ ఆయన పాపాలను మన్నించివేస్తాడు."

ఇదేవిధంగా హజ్రత్ అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ ఔఫ్ (రజి) తబూక్ యుద్ధం సందర్భంగా నాలుగు వేల దిర్హములు దైవప్రవక్త (స) కు సమర్పించారు. "దైవప్రవక్తా! నా దగ్గర మొత్తం 8 వేల దిర్హములు ఉంటే అందులో నాలుగు వేల దిర్హములు భార్యాబిడ్డల కోసం ఉంచుకొని, నాలుగువేల దిర్హములు అల్లాహ్‌కు అప్పుగా ఇచ్చాను" అన్నారు. జవాబుగా దైవప్రవక్త (స) పలికారు, "నీవు దైవమార్గంలో ఖర్చుచేసిన మరియు నీవు నీ కోసం ఉంచుకున్న ధనంలో అల్లాహ్ సమృద్ధి కలిగించుగాక!" (సఫ్ వతు తఫాసీర్) దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, "అల్లాహ్ పవిత్రమయిన సొమ్మునే స్వీకరిస్తాడు." (సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం.1686)

తన పవిత్ర ధనంతో ఒక ఖర్జూరం పరిమాణంలో దానం చేస్తే అల్లాహ్ దానిని స్వయంగా స్వీకరిస్తాడు. నీవు నీ దూడను పెంచినట్లే, దానిని వికాస పరుస్తాడు. చివరికి అది పర్వతానికి సమానంగా అయిపోతుంది. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.1321) దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, "మూడు రకాల వ్యక్తులతో అల్లాహ్ అంతిమ దినంనాడు సంభాషించడు. వారి వంక కారుణ్య పూరితంగా చూడడు. వారిని పవిత్రుల్ని చేయడు. వారికి వ్యధాభరితమైన శిక్ష ఉంటుంది." ఇంతకీ వారెవరని అడగగా, వారిలో ఒకడు దానం చేసి ఉపకారం చాటుకునేవాడు, రెండవ వాడు తన అధోవస్త్రాన్ని (అంగీ లేక పైజామా) వ్రేలాడేలా ధరించేవాడు. మూడవవాడు అసత్య ప్రమాణం చేసి తన సొమ్మును విక్రయించేవాడు." (ముస్లిం – హ.నెం. 54)

దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారని హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) ఉల్లేఖించారు, "ఆదం కుమారుని సత్కార్యాన్ని అల్లాహ్ పెంచివేస్తాడు. ఒక పుణ్యం పదిరెట్ల నుండి ఏడువందల రెట్లు వరకూ పెరుగుతుంది." (సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం.1945)

ఇబ్నె మసూద్ (రజి) ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది, "ఒక వ్యక్తి ఒక ఒంటెను తీసుకుని దైవప్రవక్త (స) దగ్గరకు వచ్చాడు. నేను దీనిని అల్లాహ్ మార్గంలో ఇస్తున్నానని చెప్పాడు. అందుకు దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు, "ఇందుకు బదులుగా అల్లాహ్ నీకు అంతిమదినం నాడు ఏడు వందల ఒంటెలు ఇస్తాడు." (అహ్మద్, ముస్లిమ్, నసాయి, హాకిమ్)

1. హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) సెలవిచ్చారు, "ఒక ధనవంతుని ఉదాహరణ చూడండి. అతడు విధేయతతో సత్కార్యాలు చేస్తూ ఉంటాడు. అల్లాహ్ (అతడ్ని పరీక్షించడానికి) షైతాన్‌ని పంపుతాడు. అతడు షైతాను కారణంగా దుష్కార్యాలు చేయనారంభిస్తాడు. చివరకు (అతడి అన్ని) సత్కార్యాలు వృధా అయిపోతాయి." (సహీబుఖారి, కితాబుత్తఫ్సీర్)

(270) అల్లాహ్ మార్గంలో ఏమి ఖర్చు చేసినా ఏదయినా మొక్కుకున్నా అల్లాహ్ దానిని బాగా ఎరుగు. దుష్టులకు సహాయకుడు ఎవరూ లేరు.	وَمَآ اَنۡفَقۡتُمۡ مِّنۡ نَّفَقَةٍ اَوۡ نَذَرۡتُمۡ مِّنۡ نَّذۡرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعۡلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيۡنَ مِنۡ اَنۡصَارٍ ﴿270﴾
(271) నీవు నీ దానాలను వ్యక్తపరచినా మంచిదే, కాని చాటుగా పేదలకు ఇస్తే అది నీకు ఎంతో మేలు. (ఇటువంటి దానం) నీ పాపాలెన్నింటినో దూరం చేస్తుంది. నీవు ఏ పనులు చేసినా అల్లాహ్ వాటిని పూర్తిగా ఎరుగును.	اِنۡ تُبۡدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِىَ ۚ وَاِنۡ تُخۡفُوۡهَا وَتُؤۡتُوۡهَا الۡفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيۡرٌ لَّـكُمۡ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنۡكُمۡ مِّنۡ سَيِّاٰتِكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرٌ ﴿271﴾
(272) ప్రజలను సన్మార్గం వైపునకు మరల్చడం (ఓ ప్రవక్తా) నీ బాధ్యత కాదు. పైగా అల్లాహ్‌యే తాను కోరినవారికి సన్మార్గం చూపుతాడు. నీవు ఖర్చు చేసే ధనం ఏదయినా అది నీ కోసమే, నీవు ఖర్చు చేస్తున్నది దైవప్రసన్నత కోసమే. నీవు ఖర్చు చేసే సిరిసంపదలకు పూర్తి ప్రతిఫలం నీకు ఇవ్వబడుతుంది. నీ హక్కు దోచుకోబడదు.	لَيۡسَ عَلَيۡكَ هُدٰٮهُمۡ وَلٰـكِنَّ اللّٰهَ يَهۡدِىۡ مَنۡ يَّشَآءُ ؕ وَمَا تُنۡفِقُوۡا مِنۡ خَيۡرٍ فَلِاَنۡفُسِكُمۡ ؕ وَمَا تُنۡفِقُوۡنَ اِلَّا ابۡتِغَآءَ وَجۡهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنۡفِقُوۡا مِنۡ خَيۡرٍ يُّوَفَّ اِلَيۡكُمۡ وَاَنۡتُمۡ لَا تُظۡلَمُوۡنَ ﴿272﴾

2. దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, "ప్రఖ్యాతి చెందిన ఏ సత్కార్యాన్నీ అల్పమయినదిగా భావించకు. చివరకు నీ సోదరుణ్ణి వినయంగా కలుసుకోవడం అయినాసరే." (సహీ ముస్లిం – కితాబుల్ బిర్).

మంచిమాట పలకడం కూడ పుణ్యమే. (ముస్లిం, కితాబుజ్జకాత్)

హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) సెలవిస్తున్నారు, "ఈ ఆయత్ మా అన్సారుల వర్గం విషయంలో అవతరించబడింది. మేము ఖర్జూరం వాళ్ళము. మాలోని ప్రతి ఒక్కడు తన దగ్గరున్న దాన్నిబట్టి ఖర్జూరాలు తెచ్చేవాడు. ఒకరు ఒక గుత్తి అయితే, మరొకడు రెండు గుత్తులు, వాటిని మస్జిద్‌లో వ్రేలాడగట్టేవారు. అరుగువారి (అహలె సుఫ్ఫ) వద్ద తినడానికి ఏమీ ఉండేది కాదు. వారిలో లోపలికి వచ్చిన వాడు లాఠీతో ఆ గుత్తులను విదిల్చేవాడు. పండిన ఎండిన ఖర్జూరాలు క్రిందపడితే వాటిని అతడు తినేవాడు. పుణ్యం సంపాదించాలన్న కోరిక లేనివాడు నాసిరకం గుత్తులను తెచ్చేవాడు. అందులో పనికిరాని ఖర్జూరాలు ఉండేవి. అప్పుడు ఈ ఆయత్ అవతరించింది, "లా తయమ్మముల్ ఖబీస మిన్‌హు" ఆ తరువాత ప్రతి ఒక్కడూ మంచి ఖర్జూరాలనే తీసుకురాసాగారు. (తిర్మిజి, ఇబ్నుమాజ, హాకిమ్, బైహఖి)

ఆయత్ నెం. (269)

"యూతిల్ హిక్మత మయ్యషాఉ." హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్‌ఊద్ (రజి) ఉల్లేఖిస్తున్నారు :

నేను దైవప్రవక్త (స) చెబుతుండగా విన్నాను, "అసూయ రెండు వస్తువులపై ధర్మసమ్మతం." ఒక వ్యక్తికి అల్లాహ్ సంపదను ప్రసాదించగా, అతడు దానిని దైవమార్గంలో విరివిగా ఖర్చుచేస్తూ ఉంటే. అల్లాహ్ విద్యను జ్ఞానాన్ని ఇవ్వగా దాని ప్రకారం అతడు ప్రజల మధ్య తీర్పులు చేస్తూ ఉంటే, ఇంకా వారికి దాని శిక్షణను ఇస్తూ ఉంటే." (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.71, సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం.1352)

(273) ఈ దానాలు దైవమార్గంలో పడిపోయి (తమ ఉపాధి కోసం) ధరణిలో తిరుగాడజాలని వారికోసం, వారు చేయిజాపని కారణంగా, వారిని ఎరుగని వారు వారిని సంపన్నులుగానే భావిస్తారు. వారి వదనాలను చూసి వారి స్థితిని మీరు గుర్తించగలరు. వారు ప్రజలను చుట్టుముట్టి అర్థించరు. వారి కోసం మీరు ఏమి ఖర్చు చేసినా అల్లాహ్ దానిని తప్పక తెలుసుకుంటాడు.

(274) రాత్రింబగళ్ళు, బహిరంగంగానూ, గుప్తంగానూ తమ సొమ్ము ఖర్చుచేసే వారికి అందుకు ప్రతిఫలం వారి ప్రభువు నుండి తప్పక లభిస్తుంది. ఇటువంటి వారికి భయం కానీ, విచారం గానీ కలుగవు.

(275) వడ్డీ తినేవారు, షైతాన్ ప్రభావం వల్ల పిచ్చిపట్టిన వారిలాగా నిలబడి ఉంటారు. ఈ శిక్ష వారికి లభించడానికి కారణం వారు క్రయ విక్రయాలు కూడా వడ్డీయే కదా అనేవారు. వాస్తవానికి అల్లాహ్ క్రయవిక్రయాలను హలాల్ (ధర్మసమ్మతంగా), వడ్డీని హరామ్ (అధర్మమయినది)గా నిర్ణయించాడు. కనుక ఈ ఆదేశం లభించిన వాడు వడ్డీ తీసుకోవడం మానివేస్తే ఇంతకు మునుపు వడ్డీ తిన్నదేదో తిన్నాడు. అతని వ్యవహారం అల్లాహ్‌కు అప్పచెప్పబడింది. కాని (స్పష్టమయిన ఆదేశాలు వచ్చిన తర్వాత కూడ) వడ్డీ తిన్నవారే నరకవాసులు, అందులో వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు.

لِلۡفُقَرَآءِ الَّذِيۡنَ اُحۡصِرُوۡا فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ لَا
يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ ضَرۡبًا فِى الۡاَرۡضِ يَحۡسَبُهُمُ
الۡجَاهِلُ اَغۡنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ‌ۚ تَعۡرِفُهُمۡ
بِسِيۡمٰهُمۡ‌ۚ لَا يَسۡـَٔلُوۡنَ النَّاسَ اِلۡحَافًا ‌ؕ وَمَا
تُنۡفِقُوۡا مِنۡ خَيۡرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيۡمٌ ﴿273﴾ 37 ع 7 5
اَلَّذِيۡنَ يُنۡفِقُوۡنَ اَمۡوَالَهُمۡ بِالَّيۡلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمۡ اَجۡرُهُمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ‌ۚ وَلَا
خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿274﴾
اَلَّذِيۡنَ يَاۡكُلُوۡنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوۡمُوۡنَ اِلَّا كَمَا
يَقُوۡمُ الَّذِىۡ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيۡطٰنُ مِنَ الۡمَسِّ‌ؕ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَالُوۡۤا اِنَّمَا الۡبَيۡعُ مِثۡلُ الرِّبٰوا‌ۘ
وَاَحَلَّ اللّٰهُ الۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا‌ؕ فَمَنۡ جَآءَهٗ
مَوۡعِظَةٌ مِّنۡ رَّبِّهٖ فَانۡتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ‌ؕ وَاَمۡرُهٗۤ
اِلَى اللّٰهِ‌ؕ وَمَنۡ عَادَ فَاُولٰٓـئِكَ اَصۡحٰبُ النَّارِ‌ۚ هُمۡ
فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿275﴾

వివరణ : 270 – 274 ఆయత్‌లు

మునుపటి ఆయత్‌లలో అల్లాహ్ నిరంతరం సత్కార్యాలలో సొమ్ము వినియోగించటాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ ఉన్నాడు. ప్రత్యేకించి జిహాద్ మరియు ఇస్లాం ఔన్నత్యం కోసం, ఇప్పుడు ఈ ఆయత్‌లలో దానధర్మాలను గుప్తంగా నిరుపేదలకు ఇవ్వడం చాలా ఉత్తమమనీ, అంటే ఎక్కువ పుణ్యమనీ తెలుపుతున్నాడు.

(276) అల్లాహ్ వడ్డీని తరిగిపోయేలా చేస్తాడు. దానాలను పెరిగేలా చేస్తాడు. కృతఘ్నుడు, దురాచారి అయిన వాడిని అల్లాహ్ ఇష్టపడడు.	يَمۡحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرۡبِى الصَّدَقٰتِؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيۡمٍ‏ ﴿276﴾
(277) అయితే విశ్వసించినవారు, మంచి పనులు చేసినవారు, నమాజును స్థాపిస్తూ ఉండినవారు, జకాత్‌ను చెల్లిస్తూ ఉండినవారి పుణ్యం, ప్రతిఫలం వారి ప్రభువు దగ్గర ఉంది. వారికి ఎటువంటి భయంకాని, విచారం గాని ఉండవు.	اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمۡ اَجۡرُهُمۡ عِنۡدَ رَبِّهِمۡۚ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ‏ ﴿277﴾
(278) విశ్వాసులారా! అల్లాహ్‌కు భయపడుతూ ఉండండి. మీరు గనక నిజమయిన విశ్వాసులు అయితే మిగిలివున్న వడ్డీని వదలివేయండి.	يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوۡا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ‏ ﴿278﴾
(279) మీరు గనక ఇలా చేయకపోతే అల్లాహ్‌తో ఆయన ప్రవక్తతో పోరాటానికి సిద్ధంకండి. మీరు గనుక వడ్డీ నుండి తౌబా చేసినట్లయితే మీరు మీ అసలు సొమ్ముకు హక్కుదారులు. మీరు దౌర్జన్యం చేయకండి. మీపైనా దౌర్జన్యం చేయబడకూడదు.	فَاِنۡ لَّمۡ تَفۡعَلُوۡا فَاۡذَنُوۡا بِحَرۡبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖۚ وَاِنۡ تُبۡتُمۡ فَلَـكُمۡ رُءُوۡسُ اَمۡوَالِكُمۡۚ لَا تَظۡلِمُوۡنَ وَلَا تُظۡلَمُوۡنَ‏ ﴿279﴾

270 వివరణ : దానధర్మాల వల్ల మీ పాపాలు కూడా క్షమించబడతాయి మరియు అల్లాహ్ దానిని ఎరిగి ఉన్నాడు

హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (ర) తెలియజేస్తున్నారు, దైవప్రవక్త (స) మమ్మల్ని మొక్కుకోవడం గురించి వారించారు. ఇంకా సెలవిచ్చారు, “మొక్కుబడి అల్లాహ్ అదృష్టాన్ని ఏమాత్రం మార్చజాలదు. అయితే ఈ విధంగా పిసినారి నుండి కొంతసొమ్ము తీసుకోబడుతుంది.” (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.6118)

271 ఆయత్ వివరణ : హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) ఉల్లేఖించారు : ఏడు రకాల వ్యక్తులకు అల్లాహ్ అంతిమదినాన తన పీఠం (అర్ష్) క్రింద చోటిస్తాడు. ఆ రోజు మరెటువంటి నీడా ఉండదు. వారిలో దానం చేసే దాన్ని గుప్తంగా ఉంచిన మనిషి కూడా ఉంటాడు. అతడు కుడిచేత్తో ఏమి ఖర్చు చేశాడో ఎడమ చేతికి తెలియదు. (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.6308, సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం.1712)

275 నుంచి 281 వివరణ :

మునుపటి ఆయత్‌లలో అల్లాహ్, హలాల్ మరియు పవిత్రమయిన సంపాదన నుండి ఖర్చు చేయమని ఆదేశించాడు. ఇపుడు ఈ ఆయత్‌లలో వడ్డీ గురించి ప్రస్తావిస్తున్నాడు. వడ్డీ సంపాదన హరామ్ అనీ, హరామ్ వస్తువును అల్లాహ్ స్వీకరించడని, వడ్డీ తినే వాని నమాజ్, ఉపవాసం, హజ్ మరియు జకాత్ ఇంకా ఎటువంటి సదాచరణ కూడ అంగీకరించబడదని, కాబట్టి వడ్డీ నుండి రక్షణ పొందండి అనీ బోధిస్తున్నాడు.

وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۭ وَاَنْ
تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿280﴾

(280) ఒకవేళ అప్పుల పాలయిన వ్యక్తి లేమికి గురిఅయి ఉంటే అతడికి అతని పరిస్థితి చక్కబడే వరకూ వ్యవధినివ్వండి. అసలు సొమ్మును దానం చేస్తే అది మీకు ఎంతో ఉత్తమం. మీరే గనక గ్రహించినట్లయితే.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۼ ثُمَّ تُوَفّٰى
ع 38 8 6 كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَھُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿281﴾

(281) అల్లాహ్ ఎదుట మీరు హాజరుపర్చబడే దినానికి భయపడండి. అక్కడ ప్రతి వ్యక్తికీ తన కర్మల ఫలం పూర్తిగా దొరుకుతుంది. ఎవరికీ ఏ మాత్రమూ అన్యాయం చేయబడదు.

ఇది ఎంతటి కఠినమైన నిషేధమంటే మరే నేరానికి పాల్పడినా ఇటువంటి శిక్ష లేదు. అందుచేత హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) చెప్పారు. ఇస్లామీ వ్యవస్థలో వడ్డీని మానుకోవడానికి ఇష్టపడని వ్యక్తి చేత తౌబా చేయించడం అప్పటి ఖలీఫా బాధ్యత. మానుకోని పక్షంలో అతడికి శిరచ్ఛేదం చేయించాలి. (ఇబ్నె కసీర్)

ఆయత్ 281 వివరణ : ఇది ఖుర్ఆనె కరీమ్‌లో దైవప్రవక్త (స) పై అవతరించిన ఆఖరు ఆయత్. ఆ తర్వాత కొన్ని దినాలకే ఆయన (స) పరమపదించారు (ఇబ్నె కసీర్). బుఖారీ షరీఫ్‌లోని హదీసులో దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, "ఈ రోజు రాత్రి ఇద్దరు మనుష్యుల్ని చూశాను. వాళ్ళు నా దగ్గరకు వచ్చారు, నన్ను బైతుల్ మఖ్దిస్ వరకూ తీసుకువెళ్ళారు. తర్వాత మేము ముందుకు సాగాము. ఒకచోట రక్తపు నదిని చూశాము. అందులో ఒక వ్యక్తి ఉన్నాడు. ఒడ్డున మరో వ్యక్తి ఉన్నాడు. నదిలో ఉన్న వ్యక్తి బయటికి రావాలని ప్రయత్నిస్తుంటే ఒడ్డున వున్న వ్యక్తి అతడి ముఖంపై రాయితో కొట్టేవాడు. ఆ దెబ్బకు అతడు నదిలో పడిపోయేవాడు, దైవప్రవక్త (స) ఈ వింత సంఘటన గురించి తన వెంట వచ్చిన ఇద్దరి (దైవదూతల)ని వాకబు చేశారు. వారు తెలిపారు, "నెత్తుటి నదిలో ఖైదు చేయబడిన వ్యక్తి వడ్డీ తినేవాడు. తన పాపిష్ఠి పనికి శిక్ష అనుభవిస్తున్నాడు." (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం.1943)

హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుద్రీ (రజి) తెలియజేస్తున్నారు, ఒకసారి హజ్రత్ బిలాల్ (రజి), బర్నీ (ఒక ఉత్తమ జాతి ఖర్జూరం) తెచ్చి దైవప్రవక్త (స)కు సమర్పించగా, దైవప్రవక్త (స) "ఇవి ఎక్కడి నుండి తెచ్చావు" అని అడిగారు. హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) విన్నవించారు, "మా దగ్గర నాసిరకం ఖర్జూరాలు ఉన్నాయి. అవి రెండు కొలతలు ఇచ్చి ఒక కొలత తీసుకున్నాను. మీకు (తినటానికి) సమర్పించాలని." అందుకు దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు, "ఖబడ్దార్! ఇది సరిగ్గా వడ్డీయే, ఇలా చేయకు. మరోసారి నీవు ఖర్జూరం కొనదలిస్తే ముందుగా నీ ఖర్జూరం అమ్మి వెయ్యి ఉత్తమ ఖర్జూరాలకు ధర చెల్లించి ఖరీదు చేయి" (సహీబుఖారీ, కితాబుల్ వకాలా–హ.నెం.2145).

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا تَدَايَنۡتُمۡ بِدَيۡنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاكۡتُبُوۡهُ ؕ وَلۡيَكۡتُبْ بَّيۡنَكُمۡ كَاتِبٌ
بِالۡعَدۡلِ ۚ وَلَا يَاۡبَ كَاتِبٌ اَنۡ يَّكۡتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
اللّٰهُ فَلۡيَكۡتُبۡ ۚ وَلۡيُمۡلِلِ الَّذِىۡ عَلَيۡهِ الۡحَـقُّ
وَلۡيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا يَبۡخَسۡ مِنۡهُ شَيۡـــًٔا ؕ فَاِنۡ
كَانَ الَّذِىۡ عَلَيۡهِ الۡحَـقُّ سَفِيۡهًا اَوۡ ضَعِيۡفًا اَوۡ لَا
يَسۡتَطِيۡعُ اَنۡ يُّمِلَّ هُوَ فَلۡيُمۡلِلۡ وَلِيُّهٗ بِالۡعَدۡلِ ؕ
وَاسۡتَشۡهِدُوۡا شَهِيۡدَيۡنِ مِنۡ رِّجَالِكُمۡ ۚ فَاِنۡ
لَّمۡ يَكُوۡنَا رَجُلَيۡنِ فَرَجُلٌ وَّامۡرَاَتٰنِ مِمَّنۡ تَرۡضَوۡنَ
مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنۡ تَضِلَّ اِحۡدٰٮهُمَا فَتُذَكِّرَ
اِحۡدٰٮهُمَا الۡاُخۡرٰى ؕ وَلَا يَاۡبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا
دُعُوۡا ؕ وَلَا تَسۡـــَٔمُوۡۤا اَنۡ تَكۡتُبُوۡهُ صَغِيۡرًا اَوۡ
كَبِيۡرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖ ؕ ذٰ لِكُمۡ اَقۡسَطُ عِنۡدَ اللّٰهِ
وَاَقۡوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدۡنٰۤى اَلَّا تَرۡتَابُوۡۤا اِلَّاۤ اَنۡ تَكُوۡنَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيۡرُوۡنَهَا بَيۡنَكُمۡ فَلَيۡسَ
عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ اَلَّا تَكۡتُبُوۡهَا ؕ وَاَشۡهِدُوۡۤا اِذَا
تَبَايَعۡتُمۡ ۖ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيۡدٌ ؕ وَاِنۡ
تَفۡعَلُوۡا فَاِنَّهٗ فُسُوۡقٌ ۢ بِكُمۡ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿282﴾

(282) విశ్వాసులారా! మీరు నిర్ణీత గడువుతో అప్పు తీసుకున్నట్లయితే దాన్ని వ్రాసి ఉంచండి. వ్రాసేవాడు ఉభయుల పట్ల న్యాయంతో వ్రాయాలి. అల్లాహ్ ఎవరికయితే వ్రాయగలిగే స్థోమత ఇచ్చాడో వారు వ్రాయడానికి తిరస్కరించకూడదు. వ్రాసి ఇవ్వాలి. అప్పు తీసుకున్నవారు వ్రాయించి ఇవ్వాలి. అతడు ప్రభువైన అల్లాహ్‌కు భయపడుతూ ఉండాలి. వ్రాయించడంలోను ఏమీ కొరత చేయకూడదు. (ఏ విషయమూ వదలిపెట్టబడరాదు). అయితే అప్పు తీసుకునేవాడు అమాయకుడు లేదా వృద్ధుడు లేక వ్రాయించగలగలేనివాడు అయిన పక్షంలో అతని సంరక్షకుడు న్యాయంగా వ్రాయించాలి. ఇంకా ఈ వ్యవహారంలో ఇద్దరు పురుషుల్ని సాక్షులుగా చేసుకోవాలి. పురుషులు ఇద్దరు లేకపోతే ఒక పురుషుడు ఇద్దరు స్త్రీలను సాక్షులుగా పెట్టుకోవాలి. ఎవరి సాక్ష్యం మీకు ఆమోదయోగ్యమో వారిని సాక్షులుగా పెట్టుకోవాలి. ఒక స్త్రీ మరచిపోతే రెండవ స్త్రీ ఆమెకు గుర్తు చేస్తుంది. సాక్షులు సాక్షి కావడానికి లేదా సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి పిలువబడినప్పుడు వారిని తిరస్కరించకూడదు. అప్పు విషయంలో పెట్టుకున్న గడువు చిన్నదైనా పెద్దదైనా వ్రాయడంలో బద్ధకించకండి. అల్లాహ్ దృష్టిలో ఈ విషయం ఎంతో న్యాయవంతమయినది. సాక్ష్యాన్ని కూడ సక్రమంగా ఉంచుతుంది. సందేహాల నుండి కూడ రక్షిస్తుంది. అయితే వ్యవహారం నగదు వ్యాపారం రూపంలో ఉంటే పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చుకుంటూ ఉంటే దాన్ని వ్రాయకపోయినందువల్ల మీపై ఎటువంటి పాపం లేదు. క్రయవిక్రయాల సమయాలలో సాక్షులను ఏర్పాటు చేసుకోండి. ఇంకా గుర్తుంచుకోండి. వ్రాసే వానికీ నష్టం కలిగించకూడదు. సాక్షులకూ నష్టం కలిగించరాదు. మీరు గనక ఇలా చేస్తే మీరు స్పష్టంగా అవిధేయత చూపినట్లే. అల్లాహ్‌కు భయపడండి. అల్లాహ్ మీకు బోధిస్తున్నాడు. అల్లాహ్ ప్రతి విషయాన్ని బాగా ఎరిగినవాడు.

(283) మీరు ఒకవేళ ప్రయాణంలో ఉండి, వ్రాసేవాడు లేకుంటే తాకట్టు వస్తువును అధీనంలో ఉంచుకోవాలి. అయితే ఉభయులూ పరస్పరం సంతృప్తి చెందితే అమానతు ఇవ్వబడినవారు దాన్ని చెల్లించవచ్చు మరియు అతని ప్రభువు అయిన అల్లాహ్‌కు భయపడుతూ ఉండాలి. సాక్ష్యాన్ని దాచకండి. దాన్ని దాచినవాడు పాపాత్ముడు. మీరు చేస్తున్నదంతా అల్లాహ్‌కు బాగా తెలుసు.	وَإِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَإِنَّهٗ آثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿283﴾

ع 39 2 7

వివరణ : 282, 283

మునుపటి ఆయత్‌లలో వడ్డీ గురించి చెప్పబడింది. వడ్డీ తినేవాడు ప్రజల రక్తం పీలుస్తాడని, నిస్సహాయులను దోచుకుంటాడని చెప్పబడింది. ఈ ఆయత్‌లలో నిరుపేదలు, నిస్సహాయులు అయిన వారికి మంచి అప్పు ఇవ్వండి, అంటే దానిలో వడ్డీ ఉండకూడదు, అవసరంలో ఉన్న వారికి ఆర్థికంగా సహాయం అందించాలి, ఇంకా ఎంత అప్పుగా ఇస్తే అంతే తిరిగి తీసుకోవాలి అని అల్లాహ్ ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు. ఇందులో ఎంతో శుభాన్ని ఉంచాడు.

282 : హ॥జత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) తెలియజేస్తున్నారు – జామీనుపై ఇవ్వబడిన అప్పు దాని గడువు నిర్ధారితమై ఉంటే హలాల్. అల్లాహ్ అందుకు అనుమతించాడు అని నేను సాక్ష్యమిస్తున్నాను అని తిరిగి ఈ ఆయత్ పఠించారు. (బుఖారీ తిర్మీ) అప్పు విషయంలో వ్రాతపూర్వకంగా వ్యవహరించమనడంలోని ఉద్దేశం ఎవరూ దానిని తిరస్కరించకూడదనీ లేక మర్చిపోకుండా ఉండాలన్నదే. ఈ ఆయత్ వల్ల ఈ క్రింది ప్రయోజనాలు చేకూరుతాయి –

1. అప్పు ద్వారా ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలు ధర్మసమ్మతమే.

2. అప్పుల వ్యవహారాలన్నింటిలో గడువు నిర్ణయించుకోవడం తప్పని సరి.

3. అల్లాహ్ అప్పులను వ్రాసుకోవాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

4. వ్రాసేవాడు న్యాయంగా వ్రాయాలి. చుట్టరికం లేదా విరోధానికి ప్రభావితుడు కారాదు.

5. వ్రాసేవాడు న్యాయ సూత్రాలను ఎరిగి ఉండటం అవసరం. స్వయంగా కూడా న్యాయశీలుడయి ఉండాలి.

6. లేఖరి వ్రాసినది రుణగ్రహీత ఒప్పుదల అవుతుంది. ఒకవేళ అతడు చెవిటివాడు, బుద్ధిమాంద్యుడు, మతిభ్రమించినవాడు, మూగవాడు లేక గ్రహణశక్తి లేని వాడు అయిన కారణంగా తనపై ఇతరుల హక్కులను బాగా వివరించలేకపోతే అతని మిత్రుని వివరణ అతని వివరణకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది.

7. రుణగ్రహీత ప్రజల హక్కులను లేఖరి చేత వ్రాయించినప్పుడు అల్లాహ్‌కు భయపడాలి. వారి హక్కులు, షరతులు, నిబంధనల్లో ఎక్కువ తక్కువలు చేయరాదు.

8. క్రయవిక్రయాల్లో సాక్షుల నియామకం తప్పనిసరి.

9. సాక్షులుగా ఇద్దరు పురుషులు లేదా ఒక పురుషుడు మరియు ఇద్దరు స్త్రీలు అవసరం.

10. సాక్ష్యం కచ్చితమయిన విషయంలో ఉండాలి. సందేహంతో కూడిన దాని విషయంలో కాదు.

11. సాక్షి అవసరం అయినప్పుడు, అతడు అందుకు తిరస్కరించకూడదు.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا
مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ
فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿284﴾

(284) భూమి ఆకాశాల్లో ఉన్నదంతా అల్లాహ్‌దే. మీ ఆంతర్యాలలో ఉన్నదీ, మీరు దాన్ని దాచి ఉంచినా, బహిరంగపర్చినా అల్లాహ్ దాని లెక్క తీసుకుంటాడు. ఇంకా తాను కోరినవారిని క్షమిస్తాడు. తాను కోరిన వారిని శిక్షిస్తాడు. ఆయన ప్రతిదానిపై అధికారం కలిగి ఉన్నాడు.

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ
وَرُسُلِهٖ ۟ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۟
وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۫ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ
الْمَصِيْرُ ﴿285﴾

(285) తన ప్రభువు తరఫు నుండి తనపై అవతరింపజేయబడిన దానిని ప్రవక్త విశ్వసించారు. విశ్వాసులు కూడా ప్రతి ఒక్కరూ అల్లాహ్‌ను, ఆయన దూతలను, ఆయన గ్రంథాలను, ఆయన ప్రవక్తలనూ విశ్వసించారు. (వారు ఇలా అంటారు), "మేము ఆయన ప్రవక్తల మధ్య వ్యత్యాసం చూపము." వారు ఇంకా ఇలా అన్నారు (మా ప్రభూ!) మేము నీ ఆదేశాన్ని విన్నాము. విధేయత పాటించాము. ఓ మా ప్రభూ! మేము నీ మన్నింపు కోరుతున్నాము. మేము నీ వైపునకే మరలవలసి ఉంది.

12. లేఖరి, సాక్షి ఎటువంటి నష్టానికి కారకులు కాకూడదు. అదేవిధంగా వ్యవహారం జరిపేవారు లేఖరి, మరియు సాక్షికి నష్టకారకులు కారాదు.(తైసీరుర్రహ్మాన్ లిల్ బయానుల్ ఖుర్ఆన్)

ప్రయాణంలో అప్పు తీసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడితే అక్కడ వ్రాసేవాడు కానీ, కాగితం కాని దొరక్కపోతే అందుకు ప్రత్యామ్నాయం సూచించబడుతోంది. అప్పు తీసుకునేవాడు ఏదయినా వస్తువును అప్పు ఇచ్చేవాని వద్ద తాకట్టుగా పెట్టాలి. దైవప్రవక్త (స) తన కవచాన్ని ఒక యూదుని దగ్గర తాకట్టు పెట్టారు. (సహీహ్ బుఖారీ, బాబ్ 5, కితాబుర్రహ్నాన్)

సాక్ష్యాన్ని దాచడం పెద్ద పాపం (కబీరా గునాహ్). అందుకు గట్టి హెచ్చరిక దివ్య ఖుర్ఆన్‌లోనూ హదీసులలోనూ వివరించబడింది. అందువల్ల సత్యమైన దానికి సాక్ష్యమివ్వడంలోనే మేలు ఉంది. దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, "సాక్ష్యం కోరకముందే స్వయంగా సాక్ష్యానికి వచ్చినవాడు అందరికన్నా ఉత్తమ సాక్షి."

అలా అఖ్‌బరకుమ్ బిఖైరిష్షుహదాయతీ బిషహాదతిహి ఖబ్‌ల అయ్యస్‌అలహా (సహీహ్ ముస్లిమ్ – హ.నెం. 3244)

మరొక ఉల్లేఖనంలో అధమమైన సాక్షిని కూడా చూపడం జరిగింది. "అధమ శ్రేణికి చెందిన సాక్షులను గురించి మీకు తెలుపనా? వీరు సాక్ష్యం అడుగక ముందే సాక్ష్యం ఇస్తారు. అంటే అబద్ధపు సాక్ష్యం ఇచ్చి పెద్ద పాపానికి (కబీరా గునాహ్) ఒడిగడతారు. (సహీహ్ బుఖారీ – కితాబు ర్రిఖాఖ్)

285 - 286 వివరణ :

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారని హజ్రత్ అబూజర్ (రజి) ఉల్లేఖించారు. నా ఉమ్మత్‌పై మరచిపోయి చేసిన తప్పులు, నిస్సహాయతలో చేసిన తప్పులు క్షమించి వేయబడ్డాయి. (ఇబ్ను మాజ – హ.నెం. 1662)

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ
عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰىنَا
فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿286﴾ ع 40 3 8

(286) అల్లాహ్ ఎవరిపై వారి శక్తికి మించిన భారాన్ని మోపడు. మంచి చేసిన వారికి అందుకు ప్రతిఫలం, పుణ్యం లభిస్తుంది. చెడు పనులు చేసినవాడు అందుకు శిక్షను అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఓ ప్రభూ! మేము మరపునకు గురిఅయినా మా వల్ల తప్పు జరిగినా మమ్మల్ని తప్పుపట్టకు. ఓ ప్రభూ! మాకు పూర్వం గతించిన వారిపై వేసినంత భారాన్ని మాపై వెయ్యకు. ఓ ప్రభూ! ఏ భారం మోసే శక్తి మాకు లేదో ఆ భారాన్ని మాపై మోపకు. మమ్మల్ని క్షమించు, మమ్మల్ని మన్నించి వదలిపెట్టు. మాపై కరుణించు. నీవే మా యజమానివి. కనుక అవిశ్వాసులకు వ్యతిరేకంగా మాకు సహాయపడు.

285, 286 ఈ రెండు ఆయత్‌లకు గొప్ప విశిష్టత హదీసులలో పేర్కొనబడింది. దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు, “బఖరా సూరాలోని చివరి రెండు ఆయత్‌లు రాత్రి పఠించిన వ్యక్తికి అది సరిపోతుంది (బుఖారీ – హ.నెం.4624). అంటే ఈ కర్మ ఫలితంగా అల్లాహ్ అతడ్ని రక్షిస్తాడు. మరో హదీసులో మేరాజ్ రాత్రిలో దైవప్రవక్త (స) కు లభించిన మూడు వస్తువులలో ఒకటి సూరయె బఖరాలోని చివరి రెండు ఆయత్‌లు కూడా ఉన్నాయి. సహీహ్ ముస్లిమ్ ఉల్లేఖనంలో ఇది కూడ వచ్చింది – ఈ సూరాలోని ఆఖరి ఆయత్‌లు దైవప్రవక్త (స)కు ఒక ఖజానా నుండి ప్రసాదించబడ్డాయి. అది దైవపీఠం క్రింద ఉంది. ఈ ఆయత్‌లు ఆయన (స) కు తప్ప మరే ప్రవక్తకూ ఇవ్వబడలేదు. (అహ్మద్, నసాయి, తిబ్రానీ), హజ్రత్ మఆజ్ (రజి) ఈ సూరా చివరిలో ఆమీన్ అని పలికేవారు. (ఇబ్నె కసీర్).

ఇవి సూరయె బఖరాలోని ఆఖరి ఆయత్‌లు.

సూరయె బఖరా ఆరంభంలో ఇవ్వబడిన ఆదేశాలంటే నమాజ్, రోజా, హజ్, జకాత్ ఇంకా ఇతర ఆదేశాలు మానవుని స్తోమతకు లోబడి ఉన్నాయి. మనిషి కావాలనుకుంటే ఆ ఆదేశాల ప్రకారం ఆచరించగలడు. మనిషి కోరితే ఐదు పూటల నమాజు చేయగలడు. ఒక ధనవంతుడు తాను కోరితే జకాత్ చెల్లించగలడు. అతనికి వంద రూపాయలు లాభం వస్తే కేవలం రెండున్నర రూపాయలు జకాత్ చెల్లించాలి. కనుక ఇస్లాం యొక్క ఆదేశాలు, విధులను అమలుపరచడం సులభం. సూరయె బఖరా ఆఖరు ఆయతులు దుఆతో పూర్తి అవుతున్నాయి. ముస్లింలు అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించారు. తమకు అవిశ్వాసులపై ఆధిక్యత, విజయం ప్రసాదించమని కోరారు. అందుకు జవాబుగా అల్లాహ్ ఆలి ఇమ్రాన్ సూరాను అవతరింపజేశాడు.

ఆలి ఇమ్రాన్ సూరాలో అల్లాహ్, అవిశ్వాసులు, ముష్రికులపై ఆధిక్యత సాధించే విధానం, మార్గం చూపాడు. ఆ మార్గం ఏమంటే ముస్లింలు ఐకమత్యంతో ఉండాలి. విభేదాలకు ఎంతమాత్రం లోనుకాకూడదు.

ఐకమత్యం సాధించాలి

వ తసిమూ బిహబ్లిల్లాహి జమీ అవ్వలాతఫర్రఖూ వజ్‌కురూ నిమతల్లాహి అలైకుమ్ ఇజ్‌కున్‌తుమ్ అదాఅన్ ఫల్లఫ బైన ఖులూబికుమ్ ఫఅస్‌బహతుమ్ బినిమతిహి ఇఖ్వానా వకున్‌తుమ్ అలా షఫాహుఫ్రతిమినన్నారి రిఫన్ ఫజకుమ్‌మిన్ హా కజాలిక యుబయ్యినుల్లాహు లకుమ్ ఆయాతిహీ ల అల్లకుమ్ తహ్‌తదూన్.

అనువాదం :

అల్లాహ్ త్రాటిని గట్టిగా పట్టుకోండి. వర్గాలుగా విభజితులు కాకండి. అల్లాహ్ అనుగ్రహాన్ని గుర్తుంచుకోండి. (మీరు పరస్పరం శత్రువులుగా ఉన్నప్పుడు) అల్లాహ్ మీ హృదయాలలో ప్రేమ నింపాడు. మీరు ఆయన కృప వల్ల ఒకరికొకరు సోదరులయ్యారు. ఇంకా మీరు అగ్నిగుండం ఒడ్డున నిలబడి ఉన్నారు. అల్లాహ్ మిమ్మల్ని దాని నుండి కాపాడాడు. అల్లాహ్ ఇదే ధోరణిలో తన చిహ్నాలను స్పష్టం చేస్తున్నాడు. తద్వారా మీరు సన్మార్గం పొందగలగాలని.

ప్రచారం చెయ్యండి

వల్‌తకున్ మ్మిన్‌కుమ్ ఉమ్మతున్ య్యద్‌ఊన ఇలల్‌ఖైరి వ యమురూన బిల్ మారూఫి వయన్‌హౌన అనిల్ మున్‌కరి వ ఉలాయిక హుముల్ ముఫ్‌లిహూన్. (ఆలి ఇమ్రాన్ : 104)

అనువాదం : సత్కార్యం వైపునకు పిలుస్తూ ఉండేవారు, మంచి పనులను ఆజ్ఞాపించేవారు, మరియు చెడు పనుల నుండి నిరోధించేవారు మీలో కొందరు ఉండాలి. ఇటువంటి వారే సాఫల్యం పొందగలరు.

విభేదించుకోకండి

వలా తకూనూ కల్లజీన తఫర్రఖూ వఖ్తలఫూ మిమ్‌బాఅది మాజాఅ హుముల్ బయ్యినాతు వ ఉలాయిక లహుమ్ అజాబున్ అజీమ్ (ఆలి ఇమ్రాన్ : 105).

అనువాదం : జాతులుగా విభజించబడి, స్పష్టమయిన రుజువులు వచ్చేసినా పరస్పరం అభిప్రాయభేదాలకు లోనయిన వారి వలె అయిపోకండి, ఇటువంటి వారికే గొప్ప శిక్ష ఉంది.

ధర్మానికి, జాతికి సహాయం కోసం సొమ్ము ఖర్చు చేయండి

లన్‌తనాలుల్ బిర్ర హత్తాతున్‌ఫిఖూ మిమ్మాతుహిబ్బూన వమా తున్‌ఫిఖూ మిన్ షయ్యిన్‌ఫ ఇన్నల్లాహ బిహీ అలీమ్ (ఆలి ఇమ్రాన్ : 92).

అనువాదం : మీకు ప్రియమయిన దానిని అల్లాహ్ మార్గంలో ఖర్చు చేయనంత వరకు మీరు పుణ్యం సంపాదించలేరు, మీరు ఖర్చు చేసేదంతా అల్లాహ్‌కు బాగా తెలుసు.

వసారిఊ ఇలా మగ్‌ఫిరతిమ్మిన్ రబ్బికుమ్ జన్నాతిన్ అర్జుహ స్సమావాతు వల్ అర్జు ఉఇద్దత్‌లిల్ ముత్తఖీన్ అల్లజీన యున్‌ఫిఖూన ఫిస్సర్రాయి వజ్జర్రాయి వల్ కాజిమీనల్‌గైజ వల్ ఆఫీన అనిన్నాసి వల్లాహు యుహిబ్బుల్ ముహ్‌సినీన్ (ఆలి ఇమ్రాన్ : 132 – 134).

ప్రపంచంలో విజయం సాధించడానికి తఖ్వా కూడా అవసరం

తఖ్వా పాటించడం అంటే ఎల్లవేళలా దైవభీతి మనసులో ఉంచుకుని జీవితం గడపడం. ఈ విషయాలన్నింటిని ముస్లింలు అమలు జరిపితే తప్పక విజయులవుతారు. సహాబాక్రామ్ (రజి), ఈ విషయాలన్నింటినీ అమలుపరచారు. విజయం సాధించారు.

సూరయె బఖరాలో సహాబాక్రామ్ (రజి), తమకు అవిశ్వాసులపై ఆధిక్యత, విజయం ప్రసాదించమని అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించారు. అల్లాహ్ ఇందుకు జవాబుగా సూరయె ఆలి ఇమ్రాన్ అవతరింపజేశాడు. అందులో విజయం సాధించే విధానం చూపాడు. సహాబాక్రామ్ (రజి) అల్లాహ్ చూపిన విధానాన్ని అమలు జరిపి విజయులయ్యారు. ముసల్మానులు విజయం సాధించాలంటే ఖుర్‌ఆన్ చూపిన విధానాన్ని అమలుపరిస్తే ఇన్షాఅల్లాహ్ తప్పక విజయం సాధిస్తారు.

3. ఆలి ఇమ్రాన్ సూరా

ఆయత్‌లు : 200 **అవతరణ : మదీనాలో**

పరమ కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో

(1) అలిఫ్ లామ్ మీమ్. (2) అల్లాహ్ – ఆయన తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవరూ లేరు. ఆయన సజీవుడు. ప్రతి వస్తువుకు ఆధారభూతుడు. (3) సత్యంతో కూడిన గ్రంథాన్ని ఆయనే మీపై అవతరింపజేశాడు. అది తనకు పూర్వం వచ్చిన గ్రంథాలను ధృవీకరిస్తోంది. ఇంకా అల్లాహ్ తౌరాత్, ఇంజీల్‌ను అవతరింపజేశాడు. (4) అంతకు పూర్వపు ప్రజల కోసం మరియు (వారి తర్వాత) గీటురాయి (దివ్య ఖుర్‌ఆన్)ని అవతరింపజేశాడు. నిస్సందేహంగా ఇక అల్లాహ్ ఆయతులను తిరస్కరించేవారికి కఠిన శిక్ష లభిస్తుంది. అల్లాహ్ గట్టి ప్రతీకారాన్ని తీసుకో న్నాడు. (5) నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ నుండి ఏ వస్తువూ గోప్యంగా లేదు. అది భూమిలో ఉన్నా లేక ఆకాశంలో ఉన్నా. (6) అతడే తాను కోరిన వారిని మీ మాతల గర్భాలలో మీ రూపాన్ని తయారు చేస్తాడు. ఆయన తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవరూ లేరు. ఆయన గొప్ప వివేకి. (7) ఆయనే మీపై గ్రంథాన్ని అవతరింపజేశాడు. అందులోని కొన్ని ఆయతులు ముహ్‌కమాత్ (స్పష్టమయినవి), ఇవే గ్రంథానికి అసలు మూలం. రెండోవి ముతషాబిహాత్ (అస్పష్టమయినవి) ఉన్నాయి. ఇక మనస్సులలో కీడు ఉన్నవారు కల్లోల వ్యాప్తికోసం ముతషాబిహాత్ వెంటపడతారు. వాటికి తమ కోరిక ప్రకారం అర్థాలు కల్పిస్తారు. వాస్తవానికి వాటి అసలు భావం అల్లాహ్ తప్ప ఎవ్వరూ ఎరుగరు. జ్ఞానంలో పరిపూర్ణులయిన వారు "మేము ఆ ముతషాబిహాత్‌లను విశ్వసిస్తున్నాము, అన్ని ఆయత్‌లూ మా ప్రభువు తరఫు నుండే ఉన్నాయి" అంటారు. వివేకవంతులే దేనినుండయినా గుణపాఠం గ్రహిస్తారు.

آياتها 200 | 3 سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ | رُكُوْعَاتُهَا 20

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ﴿1﴾ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ؕ ﴿2﴾
نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۙ ﴿3﴾ مِنْ قَبْلُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَاللّٰهُ
عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿4﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ﴿5﴾ هُوَ الَّذِيْ
يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿6﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ
الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ
وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ
وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ اِلَّا اللّٰهُ ۘ
وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ
عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿7﴾

(8) (వారు ప్రార్థిస్తారు) ఓ ప్రభూ! హితబోధ గ్రహించిన తరువాత మా హృదయాలకు వక్రగతి పట్టించకు. నీ తరపు నుండి కారుణ్యం ప్రసాదించు. సమస్తాన్ని ప్రసాదించేవాడవు నీవే. (9) ఓ ప్రభూ! నిస్సందేహంగా నీవే ఒకరోజు అందర్నీ సమీకరించేవాడవు. అందులో ఏమీ అనుమానం లేదు. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ వాగ్దానభంగం చెయ్యడు. (10) నిస్సందేహంగా తిరస్కారులకు, అల్లాహ్‌కు వ్యతిరేకంగా వారి సంపదా ఉపయోగపడదు. వారి సంతానమూ ఉపయోగపడదు. నరకానికి ఇంధనం అయ్యేవారు వీరే.	رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿8﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۧ ﴿9﴾ ع 1 9 9 اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۙ ﴿10﴾

ఆలి ఇమ్రాన్ 1 – 10 ఆయత్‌ల వివరణ :

అలిఫ్ లామ్ మీమ్. వీటిని హురూఫ్ ముఖత్తిఆత్ అంటారు. వీటికి భావాన్ని నిర్ణయించడం కష్టం. కేవలం వీటిని విశ్వసించడం అవసరం. ఇది మదనీ సూరా. ఈ ఆయతులన్నీ వివిధ సందర్భాలలో హిజ్రత్ తర్వాత అవతరించబడ్డాయి. సూరా ప్రథమ భాగం అంటే ఆయత్ 83 వరకు నజ్రాన్ నుండి వచ్చిన క్రైస్తవుల బృందం నేపథ్యంలో అవతరించబడింది. ఆ బృందం హిజ్రీ 9వ సంవత్సరంలో దైవప్రవక్త (స) సమక్షంలో హాజరయ్యింది. క్రైస్తవులు వచ్చి దైవప్రవక్త (స) తో క్రైస్తవుల విశ్వాసాలు మరియు ఇస్లాం గురించి చర్చలు జరిపారు. వాదోపవాదాలు చేశారు. వాటిని ఖండిస్తూ వారికి దావతె ముబాహల కూడ ఇవ్వబడింది.

ఇది అల్లాహ్ తరపున అవతరింప చేయబడిందనడంలో సందేహం లేదు. గ్రంథం అంటే దివ్య ఖుర్ఆన్, దీని విశిష్ఠతను గురించి ఎన్నో హదీసులు ఉన్నాయి. ఇమామ్ అహ్మద్, బరీదా (రజి) నుండి ఒక హదీసు ఉల్లేఖించారు. అందులో ఇలా ఉంది : “సూరయె బఖరా, ఆలి ఇమ్రాన్ నేర్చుకోండి, ఈ రెండూ సుందరమైన మొక్కలు, అంతిమ దినాన ఇవి తమ పాఠకులపై మేఘాలవలె నీడ కల్పిస్తాయి.”

దైవప్రవక్త (స) నుండి విన్నానని నవాస్ బిన్ సమ్ఆన్ (రజి) తెలియచేస్తున్నారు : “ప్రళయ దినంనాడు ఖుర్ఆన్‌ను, ఖుర్ఆన్ వారినీ తీసుకురావడం జరుగుతుంది. దాని ప్రకారం వారు అమలుచేస్తూ ఉండేవారు. సూరయె బఖరా, సూరయె ఆలి ఇమ్రాన్ వారి ముందు ఉంటాయి. తరువాత దైవప్రవక్త (స) ఆ రెండు సూరాల ఉదాహరణ పేర్కొన్నారు. రెండు మేఘాలు లేదా బారులు తీరిన రెండు పక్షుల సమూహాలు వాటిని పఠించే వారి తరపున రక్షిస్తూ ఉంటాయి. (ముస్లిం – హ.నెం.1338)

ఇంతకు మునుపు వచ్చిన ప్రవక్తలపై అవతరింపబడిన గ్రంథాలను, ఈ గ్రంథం ధృవీకరిస్తుంది. అంటే వాటిలోని విషయాల సత్యతను, వాటిలో పేర్కొనబడిన భవిష్యవాణులను అంగీకరిస్తుంది. దీని అర్థం సుస్పష్టమే. ఈ ఖుర్ఆన్ కూడా ఇంతకు పూర్వం అనేక గ్రంథాలను అవతరింపజేసిన వాని చేతనే అవతరింప చేయబడింది. ఇదే గనక మరెవరి తరపుననో లేదా మానవ ప్రయత్నం ఫలితంగా అవతరింపబడినదయితే వాటిల్లో సారూప్యతకు బదులు వైరుధ్యం ఉండేదే. ఆయా కాలాలలో తౌరాత్ మరియు ఇంజీల్ కూడా తప్పకుండా ప్రజలకు హితబోధ లభించే ఆధారాలే. వాటిని అవతరింప చేయడంలోని ఉద్దేశ్యమూ ఇదే. కనుక ఆ తర్వాత మరోసారి చెప్పబడింది,

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ
شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿11﴾
قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى
جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿12﴾
قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِىْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ
تُقَاتِلُ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ
مِّثْلَيْهِمْ رَاْىَ الْعَيْنِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿13﴾

(11) వారి పరిణామం కూడ ఫిర్‌ఔన్, అతని అనుచరుల మాదిరిదే. ఇంకా వారికి పూర్వం గతించిన వారి వంటిదే. వారు మా ఆయత్‌లను ధిక్కరించారు. అల్లాహ్ వారిని వారి పాపాలకు బదులుగా పట్టుకున్నాడు. అల్లాహ్ శిక్ష విధించడంలో బహు కఠినుడు. (12) అతి త్వరలోనే మీరు ఓటమి పాలవుతారని, నరకం వైపునకు తోలబడతారని, అది బహుచెడ్డ నివాసం అని ఆ అవిశ్వాసులతో మీరు చెప్పేయండి. (13) నిస్సందేహంగా బదరు యుద్ధంలో తలపడ్డ వర్గాల వ్యవహారంలో మీకు గుణపాఠం ఉంది. వారిలో ఒక వర్గం అల్లాహ్ మార్గంలో పోరాడుతోంది. రెండవది అవిశ్వాసుల వర్గం. వారు ముక్తసరి దృక్కోణంలో ముసల్మానులు తమకన్నా రెండింతలు ఉండటం చూస్తున్నారు. కాని అల్లాహ్ తన కారుణ్యంతో తాను కోరిన వారిని బలపరుస్తాడు. ఈ సంఘటనలో కళ్ళున్న వారికి గొప్ప గుణపాఠం ఉంది.

ఇప్పుడు తౌరాత్ ఇంజీల్‌ల యుగం పూర్తి అయిపోయింది. ఇప్పుడు దివ్య ఖుర్‌ఆన్ అవతరించబడింది. ఇది గీటురాయి. ధర్మాధర్మాలను గుర్తించేది ఇదే. దాన్ని గుర్తించకుండా అల్లాహ్ దృష్టిలో ఎవరూ ముసల్మాన్ (విశ్వాసి) కాలేరు.

మహ్‌కుమ్ మరియు ముతషాబిహాత్ :

మహ్‌కుమ్ అంటే దాని అర్థం స్పష్టంగా ఉండి దాని రుజువు వ్యక్తం అవ్వాలి. ముతషాబ అంటే దాని అర్థం స్పష్టంగా ఉండదు. దాని రుజువు కనబడదు. ముహ్‌కమాత్ అంటే ఆదేశాలు, నిషేధాలు, ఆజ్ఞలు, సమస్యలు, గాథలు, వృత్తాంతాలు గల ఆయత్‌లు. వాటి భావం స్పష్టమయింది. అచంచలమయినది. వాటిని అర్థం చేసుకోవడంలో ఎవరికీ ఇబ్బంది ఎదురవ్వదు. అందుకు భిన్నంగా ముతషాబిహాత్ ఆయత్‌లు అంటే వాటిలో అల్లాహ్ ఉనికి, విధివ్రాత, అదృష్ట దురదృష్టాలు, సమస్యలు, స్వర్గం, నరకం, దూతలు వగైరా. వాటి వాస్తవికతను అర్థం చేసుకోవడానికి మానవుడికి గల బుద్ధి జ్ఞానాల పరిధి చాలా తక్కువ. వాటిల్లో ఊహాగానాలకు ఆస్కారం ఉంది. లేదా కనీసం మానవుల్ని దారి తప్పించడం సాధ్యం కాగల ఇబ్‌హామ్ (సంశయాలు, సందిగ్ధాలు) ఉంటాయి. కనుక హృదయాలలో వక్రత గలవారు ముతషాబిహాత్‌ల వెంటబడి ఉంటారు. వాటి ద్వారా కల్లోలం వ్యాప్తి చేస్తారు. క్రైస్తవుల వలె, ఇదే పరిస్థితి బిద్‌అతీలది. షిర్క్ బిద్‌అత్‌ల ప్రచురణ కోసం ముతషాబిహాత్‌లను ఉపయోగించుకుంటారు.

దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారని హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) తెలియచేస్తున్నారు : ముతషాబిహాత్ వెంటబడిన వారిని చూసినప్పుడు అల్లాహ్ దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో ఇటువంటి వారి ప్రస్తావనే చేశాడని గ్రహించండి. కనుక వాటికి దూరంగా ఉండండి. (బుఖారీ - హ.నెం. 4183, తఫ్సీర్ అహ్సనుల్ బయాన్).

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿14﴾

قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ۚ ﴿15﴾

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿16﴾

اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿17﴾

(14) ఆకర్షణీయమయిన వస్తువుల పట్ల ఆపేక్ష, జనుల కోసం తీర్చిదిద్దబడింది. స్త్రీలు, కుమారులు, వెండీ బంగారాలు, ప్రోగు చేయబడిన ఖజానాలు, మేలు జాతి గుర్రాలు, పశువులు ఇంకా పంట పొలాల పట్ల ప్రేమ ఇవన్నీ ప్రాపంచిక జీవిత సామగ్రి మాత్రమే. ఉత్తమ ఠికానా అల్లాహ్ వద్దనే ఉంది. (15) ప్రాపంచిక సామగ్రి కంటే ఉత్తమ వస్తువులను మీకు తెలుపమంటారా? భయభక్తుల వైఖరి (తఖ్వా) అవలంబించిన వారికి వారి ప్రభువు వద్ద కాలువలు ప్రవహించే తోటలు ఉన్నాయి. వాటిల్లో వారు శాశ్వతంగా ఉంటారు. అక్కడ వారికి పరిశుద్ధలయిన భార్యలు లభిస్తారు. దైవ ప్రసన్నత కూడా. అల్లాహ్ తన దాసులను చూస్తూ ఉన్నాడు. (16) “ఓ ప్రభూ! మేము విశ్వసించాము, కనుక మా పాపాలను మన్నించు. నరక బాధ నుండి మమ్మల్ని కాపాడు” అని వారు చెప్పేవారు. (17) వీరు సహనం పాటించేవారు. సత్యం పలికేవారు, విధేయులు (దైవమార్గంలో) ఖర్చుచేసేవారు. ఇంకా రాత్రి చివరి ఘడియల్లో ఇస్తగ్‌ఫార్ (మన్నింపు దుఆ) చేసేవారు.

11 నుండి 17 ఆయత్‌ల వివరణ :

మునుపటి వాక్యాలలో ఇలా చెప్పబడింది. విశ్వాసులయిన దాసులు అల్లాహ్‌ను తమ కార్య సాధకునిగా సహాయకునిగా చేసుకున్నారు. ఓ అల్లాహ్! మమ్మల్ని విశ్వాసంపై స్థిరంగా ఉంచు అని ప్రార్థించేవారు. ఈ ఆయత్‌లలో చెప్పబడుతున్న విషయం ఇలా ఉంది. తిరస్కారులు, బహు దైవారాధకులు అల్లాహ్‌ను వదలి తమ సంపదని, తమ సంతానాన్ని తమ సహాయకులు, కార్యసాధకులుగా చేసుకున్నారు. బదరు యుద్ధంలో జరిగినట్లుగా దైవశిక్ష నుండి వారి సిరిసంపదలు గానీ, వారి సంతానం గానీ కాపాడలేదని తిరస్కారులు, బహుదైవారాధకులు తెలుసుకున్నారు. బదరు యుద్ధంలో తిరస్కారుల వద్ద సంపదా ఉంది. యువకులయిన సంతానం కూడా. బదరు యుద్ధంలో తిరస్కారులకు అపజయం ఎదురయింది. వారు పరాభవం పాలయ్యారు. ముసల్మానుల వద్ద సంపదా తక్కువే. వారి సంఖ్యా తక్కువే. తిరస్కారులు వెయ్యిమంది, ముసల్మానులు 313 మంది ఉన్నారు. అయినాసరే, ముసల్మానులు దైవ సహాయం వల్ల విజయులు అయ్యారు.

ఆయత్ నెం. 12 వివరణ : హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) ఉల్లేఖనంలో ఉంది : దైవప్రవక్త (స) బదరు యుద్ధం నుండి తిరిగి వచ్చాక యూదులను బనూ ఖైనఖా బజారులో సమావేశపరచి ఇలా అన్నారు, “యూదులారా! ఖురైష్‌లకు అల్లాహ్ తరఫున తగిలిన దెబ్బలలాగే మీరు దెబ్బతినక ముందే ఇస్లాంను అంగీకరించండి.” వారు

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا
الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ؕ ﴿18﴾
اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۣ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿19﴾
فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلّٰهِ وَمَنِ
اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ
ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ
تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ
بِالْعِبَادِ ۧ ﴿20﴾ ع 2 11 10
اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ
بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ﴿21﴾

(18) తాను తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవరూ లేరని అల్లాహ్‌యే సాక్ష్యమిచ్చాడు. ఆయన న్యాయంగా పాలిస్తున్నాడని దైవదూతలు జ్ఞానులు కూడా సాక్ష్యమిచ్చారు. ఆయన తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవరూ లేరు. ఆయన గొప్ప వివేకి. (19) అల్లాహ్ దృష్టిలో ధర్మం కేవలం ఇస్లాం మాత్రమే. గ్రంథం కలవారు జ్ఞానం (వహీ) వచ్చిన తరువాత విభేదించడానికి కారణం కేవలం వారి మంకుపట్టు, తలబిరుసుతనం మాత్రమే. అల్లాహ్ ఆయత్‌లను తిరస్కరించేవాని లెఖ్ఖ తేల్చడంలో అల్లాహ్‌కు ఆలస్యం పట్టదు. (20) ఇంకా వీరు మీతో జగడం చేస్తే మీరు చెప్పండి, “నేను అల్లాహ్ ఎదుట తలవంచుతున్నాను. నా అనుచరులూ తలవంచుతున్నారు. ఇంకా ఆ గ్రంథం కలవారిని, గ్రంథం లేని వారిని అడగండి, “మీరు అల్లాహ్‌కు విధేయులవుతారా?” అని. వారు గనక విధేయులయితే వారు హితబోధ (సన్మార్గం) పొందినట్లే. వారు (తిరస్కారులతో) ముఖం త్రిప్పుకుంటే కేవలం సందేశాన్ని అందించే బాధ్యత మాత్రమే మీపై ఉంది. అల్లాహ్ తన దాసుల్ని కనిపెట్టి చూస్తున్నాడు. (21) నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ ఆయత్‌లను తిరస్కరిస్తున్న వారికి, ప్రవక్తలను అన్యాయంగా హత్య చేస్తున్నవారికి, ప్రజలలో న్యాయం చేయమని ఆజ్ఞాపించేవారిని కూడా బాధలు పెట్టేవారికీ, శిక్ష లభించనున్నదనే శుభవార్తను వినిపించండి.

పలికారు, “ఓ ముహమ్మద్! ఖురైషీలను దెబ్బతీశానన్న భ్రమలో పడకు, వారు అజ్ఞానులు, నాశనం అయినవారు. వారికి యుద్ధం చేయడం చేతకాదు. మాతో తలపడవలసి వచ్చినప్పుడు మీకు తెలిసివస్తుంది.” ఆ సందర్భంగా ఈ ఆయత్ అవతరించింది. (అబూదావూద్).

అల్లాహ్ చెప్పినది అక్షరాలా నెరవేరింది. బనూ ఖైనఖా, బనూ నజీర్ తెగలను ఖైబర్ వైపు బహిష్కరించడం జరిగింది. ఖురైజా వారి వంతు వచ్చినప్పుడు వారిని వధించడం, యుద్ధ ఖైదీలుగా పట్టుకోవడమూ జరిగింది. (తైసీరుల్ ఖుర్‌ఆన్)

أُولَٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ حَبِطَتۡ اَعۡمَالُهُمۡ فِى الدُّنۡيَا
وَالۡاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمۡ مِّنۡ نّٰصِرِيۡنَ ﴿22﴾
اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ اُوۡتُوۡا نَصِيۡبًا مِّنَ الۡكِتٰبِ
يُدۡعَوۡنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ
يَتَوَلّٰى فَرِيۡقٌ مِّنۡهُمۡ وَهُمۡ مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿23﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَالُوۡا لَنۡ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّاۤ اَيَّامًا
مَّعۡدُوۡدٰتٍ ۖ وَغَرَّهُمۡ فِىۡ دِيۡنِهِمۡ مَّا كَانُوۡا
يَفۡتَرُوۡنَ ﴿24﴾
فَكَيۡفَ اِذَا جَمَعۡنٰهُمۡ لِيَوۡمٍ لَّا رَيۡبَ فِيۡهِ
وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٍ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا
يُظۡلَمُوۡنَ ﴿25﴾
قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الۡمُلۡكِ تُؤۡتِى الۡمُلۡكَ مَنۡ تَشَآءُ
وَتَنۡزِعُ الۡمُلۡكَ مِمَّنۡ تَشَآءُ ۫ وَتُعِزُّ مَنۡ تَشَآءُ
وَتُذِلُّ مَنۡ تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الۡخَيۡرُ ؕ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿26﴾

(22) ఇటువంటి వారి కర్మలు ఇహపరాలలో వ్యర్థమయిపోతాయి. వారికి సహాయకులు ఎవరూ ఉండరు. (23) ఈ విషయం గమనించారా? గ్రంథం (తౌరాత్) నుండి కొంత జ్ఞానం లభించిన వారినే వీరి మధ్య తీర్పు చెయ్యమని దైవగ్రంథం వైపు పిలువబడుతున్నప్పుడు వారిలోని ఒక వర్గం వారు ముఖం త్రిప్పుకొని న్యాయం చెయ్యడానికి అభ్యంతరం తెలుపుతారు. (24) అందుకు కారణం "కొన్ని దినాలు తప్ప అగ్ని మమ్మల్ని ఏమాత్రం తాకదు" అని వారు చెప్పడమే. తమ ధర్మంలో వారు స్వయంగా కల్పించుకున్న విషయాలు వారిని మోసంలో పడవేశాయి (25) మరి మేము వారిని ఏమాత్రం సందేహం లేని ఆ రోజున సమావేశ పరిచినప్పుడు వారి గతి ఏమిటి? ఎవరు ఎటువంటి కర్మను చేస్తారో వారికి దాని పూర్తి ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది, వారిపై అన్యాయం జరగదు. (26) మీరు చెప్పండి! ఓ అల్లాహ్! ఓ సృష్టి యజమానీ! నీవు కోరిన వారికి పాలనాధికారం ఇస్తావు. నీవు కోరిన వారి నుండి దాన్ని లాక్కుంటావు. నీవు కోరిన వారికి గౌరవం ప్రసాదిస్తావు. నీవు కోరిన వారిని పరాభవంపాలు చేస్తావు. సకల మేళ్లూ నీ చేతిలోనే ఉన్నాయి. నిస్సందేహంగా నీవు ప్రతి దానిపై అధికారం కలిగి ఉన్నావు.

18 – 25 వివరణ :

మునుపటి ఆయత్‌లలో విశ్వాసులు అల్లాహ్‌ను విశ్వసించే విషయం వివరించబడింది. ఈ ఆయత్‌లలో విశ్వాసానికి రుజువులు, తార్కాణాలు ఇవ్వబడుతున్నాయి. తౌహీద్‌కు గల పెద్ద రుజువు అల్లాహ్ స్వయంగా సాక్ష్యమిస్తున్నాడు. నిజమైన ఆరాధ్యుడు ఆయన ఒక్కడే అని, ఇంకా ఇస్లాం ధర్మమే సత్యధర్మమని, అల్లాహ్ దగ్గర పసందైన ధర్మం ఇస్లాం మాత్రమే అని. ఇంకా గ్రంథం కలవారి మార్గభ్రష్టత్వం, వారి విభేదాలు వివరించబడ్డాయి. పైగా విభేదాలకు అసలు కారణం ప్రయోజనాల పరిరక్షణ, వారి పెద్దరికాన్ని కాపాడుకోవటమే. కనుక ఈనాడు ముసల్మానులలో కూడ ఎన్నో విభేదాలు ఈ కారణాల చేతనే జనించాయి. అవి ఎప్పటి నుంచో ధార్మిక విభేదాలకు మూల కారణాలుగా ఉన్నాయి. అల్లాహ్ సన్మార్గం అవలంబించే సద్బుద్ధినివ్వుగాక! ఆమీన్.

(27) నీవు పగలును రాత్రిలోకి, రాత్రిని పగలులోనికి ప్రవేశపెడతావు. ఇంకా నిర్జీవాన్నుండి జీవం కలదానినీ, ప్రాణం కలదాని నుండి ప్రాణం లేనిదానినీ బయటకు తీస్తావు. నీవు కోరిన వారికి లెక్కలేనంత ఉపాధినిస్తావు. (28) విశ్వాసులు విశ్వాసం కలవారిని విడిచి అవిశ్వాసులను ఎంతమాత్రం మిత్రులుగా చేసుకోరాదు. ఇలా చేసేవారితో అల్లాహ్‌కు ఏమీ సంబంధం లేదు. మీకు ఆ అవిశ్వాసుల వలన ఏదయినా ప్రమాదం ఉంటే తప్ప. మరియు అల్లాహ్ తనకు మాత్రమే భయపడండి అని మిమ్మల్ని హెచ్చరిస్తున్నాడు. చివరకు ఆయన వైపునకే మరలవలసి ఉంది. (29) మీరు చెప్పండి : మీ హృదయాల్లో ఉన్నదంతా దాన్ని మీరు దాచిపెట్టినా బయటపెట్టినా అల్లాహ్ దాన్ని బాగా ఎరుగును. ఇంకా భూమి, ఆకాశాలలో ఉన్న దాన్నంతా కూడా ఎరుగును. అల్లాహ్ ప్రతిదానిపై అధికారం కలవాడు. (30) ఆ దినం రానున్నది, అప్పుడు ప్రతి వ్యక్తి తన సత్కర్మలను తన ముందు చూసుకుంటాడు. తన దుష్కర్మలను కూడా. తనకూ తన కర్మలకూ మధ్య సుదీర్ఘమయిన దూరం ఉంటే బాగుండునని కోరుకుంటాడు. అల్లాహ్ తన గురించి మిమ్మల్ని భయపెడుతున్నాడు. అల్లాహ్ దాసుల పట్ల జాలి గుణం గలవాడు.

(31) చెప్పండి, మీరు గనక అల్లాహ్‌ను ప్రేమిస్తున్నట్లయితే నన్ను అనుసరించండి. అల్లాహ్ మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడు. మీ పాపాలను మన్నిస్తాడు. అల్లాహ్ అమితంగా క్షమించేవాడు, కృపాశీలుడు.

(32) చెప్పండి, అల్లాహ్‌కు ప్రవక్తకూ విధేయత చూపండి. వారు గనక ఈ ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించకపోతే అల్లాహ్ ఇటువంటి అవిశ్వాసులను ఇష్టపడడు.

تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿27﴾

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿28﴾

قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿29﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۚ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًا بَعِيْدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ ﴿30﴾ ع 3 10 11

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿31﴾

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿32﴾

إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحًا وَءَالَ إِبْرَٰهِيمَ وَءَالَ عِمْرَٰنَ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿33﴾ ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنۢ بَعْضٍ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿34﴾ إِذْ قَالَتِ ٱمْرَأَتُ عِمْرَٰنَ رَبِّ إِنِّى نَذَرْتُ لَكَ مَا فِى بَطْنِى مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّىٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿35﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّى وَضَعْتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّىٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿36﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا ٱلْمِحْرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿37﴾

(33) అల్లాహ్ ఆదమ్ (అ)ను, నూహ్ (అ)ను, ఇబ్రాహీం (అ) సంతానాన్ని, ఇమ్రాన్ సంతానాన్ని ప్రపంచ ప్రజలందరి నుండి (దైవదౌత్యం కోసం) ఎన్నుకున్నాడు. (34) వారు ఒకే పరంపరకు చెందినవారు. అల్లాహ్ సమస్తమూ వినేవాడు. చూసేవాడూను. (35) ఇమ్రాన్ భార్య ప్రార్థించింది : "ఓ అల్లాహ్! నా గర్భంలో ఉన్న సంతానాన్ని నీ కోసం అంకితం చేస్తానని నేను మొక్కుకున్నాను. కనుక నా మొక్కుబడిని అంగీకరించు. నిస్సందేహంగా నీవు వినేవాడవు. ఎరిగేవాడవు. (36) తరువాత ఆడపిల్ల పుట్టినప్పుడు చెప్పసాగింది – "ప్రభూ! నాకు కుమార్తె పుట్టింది." వాస్తవానికి ఆమె ఏమి కన్నదో అల్లాహ్ దానిని బాగా ఎరుగు. ఒకవేళ మగపిల్లవాడు పుట్టివుంటే, ఈ ఆడపిల్లలాగా ఉండేవాడు కాదు. ఈ పిల్లకు మర్యమ్ అని పేరు పెడుతున్నాను. దీన్నీ, దీని సంతానాన్ని దుష్ట షైతాను బారి నుండి నీ రక్షణలోకి ఇస్తున్నాను. (37) కనుక ఆమె ప్రభువు ఆమె మొక్కుబడిని సంతోషంతో స్వీకరించాడు. ఎంతో చక్కని రీతిలో ఆమెను పోషించాడు. హజ్రత్ జకరియ్యాను ఆమెకు సంరక్షకునిగా చేశాడు. జకరియ్యా మర్యమ్ గదిలో ప్రవేశించినప్పుడల్లా అక్కడ ఏదైనా ఆహార పదార్థాన్ని చూసేవారు. "మర్యమ్! ఇది నీకెక్కడి నుండి వచ్చింది" అని అడిగేవారు. "అల్లాహ్ వద్ద నుండి" అని ఆమె బదులిచ్చేది. నిస్సందేహంగా ఆయన తాను కోరిన వారికి అపారమయిన ఉపాధినిస్తాడు.

26 – 32 ఆయత్‌ల వివరణ :

మునుపటి ఆయత్‌లలో అల్లాహ్ తౌహీద్ రుజువులను వివరించాడు. ఇస్లాం ధర్మమే సత్యధర్మమని అన్నాడు. ఈ ఆయత్‌లలో ఇస్లాం మరియు ముసల్మానులు సత్యంపై ఉన్నారనీ, ఇప్పుడు అల్లాహ్ సమర్థింపు, సహాయం ఇస్లాం మరియు ముస్లింల వెంట ఉంది అని చెప్పబడుతుంది.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِیْ مِنْ
لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿38﴾
فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّیْ فِی
الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًۢا
بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّنَبِيًّا مِّنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿39﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ
وَامْرَاَتِیْ عَاقِرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا
يَشَآءُ ﴿40﴾
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّیْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ
كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِیِّ وَالْاِبْكَارِ ۧ ﴿41﴾ ع 4 11 12

(38) జకరియ్యా తన ప్రభువును ప్రార్థించాడు, "నా ప్రభూ! నీ తరఫు నుండి నాకు పవిత్ర శీలం కల సంతానాన్ని అనుగ్రహించు. నిస్సందేహంగా మొర ఆలకించేవాడవు నీవే. (39) జకరియ్యా మెహ్రాబ్ (గది)లో నిలబడి నమాజ్ చేస్తుండగా ఆయన్ని దైవదూతలు పిలిచారు, "అల్లాహ్ మీకు యహ్యా గురించిన శుభవార్తనిస్తున్నాడు. ఆయన అల్లాహ్ వాక్యాన్ని (ఈసా) ధృవీకరిస్తాడు. అతడు నాయకుడు కాగలడు. తన మనస్సును నిగ్రహించుకునేవాడు. సచ్ఛీలుడయిన ప్రవక్త అవుతాడు." (40) జకరియ్యా చెప్పసాగాడు, "నా ప్రభూ! నాకు కుమారుడు ఎలా పుడతాడు? నేనా వృద్ధుడ్ని అయిపోయాను. నా భార్య చూస్తే గొడ్రాలు." అల్లాహ్ పలికాడు : "అలాగే జరుగుతుంది." అల్లాహ్ తాను కోరిన దానిని చేస్తాడు. (41) జకరియ్యా అన్నాడు, "నా ప్రభూ! నాకేదయినా చిహ్నాన్ని నిర్ణయించు." అల్లాహ్ పలికాడు, "ఆ చిహ్నం ఇది, మీరు మూడు రోజుల వరకూ సైగలు చెయ్యడమే తప్ప మాట్లాడలేక పోతారు. మీ ప్రభువును బాగా ధ్యానించండి. ఉదయమూ సాయంత్రమూ ఆయన తస్బీహ్ (నామజపం) చేస్తూ ఉండండి."

33 - 41 వివరణ :

మునుపటి ఆయత్‌లలో అల్లాహ్‌ను ప్రేమిస్తున్నట్లు ప్రకటించుకునే వారు, హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స) విధేయత, అనుసరణ తప్పనిసరిగా చేయాలని, దైవప్రవక్త (సల్లం) విధానాన్ని వీడి ఉన్నవారికి అల్లాహ్‌తో ప్రేమ, ఎటువంటి సంబంధమూ లేదని ప్రస్తావించబడింది. ఈ ఆయత్‌లలో ప్రవక్తల ప్రస్తావన ఉంది. ముందుగా హజ్రత్ ఆదమ్ (అ) ప్రస్తావన, తరువాత హజ్రత్ నూహ్ (అ), ఆ తర్వాత హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అ) సంతానం ప్రసక్తి వచ్చింది. ఇబ్రాహీం (అ) సంతానంలో అంతిమ దైవ ప్రవక్త (స) ప్రస్తావన కూడా ఉంది. ఆయన (స) హజ్రత్ ఇస్మాయీల్ (అ) సంతానంలోని వారు. హజ్రత్ ఇస్మాయీల్ (అ), హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అ) కుమారులు. తర్వాత అల్లాహ్ ఇమ్రాన్ సంతతి గురించి ప్రస్తావించాడు. అందులో హజ్రత్ ఈసా (అ) ప్రస్తావన ఉంది. హజ్రత్ ఇమ్రాన్ (అ), హజ్రత్ మర్యమ్ (అ) తండ్రి గారు. మరియు హజ్రత్ ఈసా (అ)కు తాతయ్య, తర్వాత మర్యమ్ జననం, యహ్యా (అ) జననం మరియు హజ్రత్ ఈసా (అ) జననం గురించిన ప్రస్తావన ఈ సూక్తులలో ఉంది. ఈ సంఘటలన్నీ ఒక అద్భుతం.

హజ్రత్ మర్యమ్

హజ్రత్ మర్యమ్ (అ) హజ్రత్ ఈసా (అ) మాతృమూర్తి, బైబిల్ ఆంగ్ల అనువాదంలో మేరీ పేరుతో పిలువడం జరిగింది. ఉర్దూలో దివ్య ఖుర్‌ఆన్ ప్రభావం వల్ల మర్యమ్ అనే పదమే ఉపయోగించబడింది. ఆమె జననం, ఆరంభ పరిస్థితులు ప్రత్యేకించి హజ్రత్ ఈసా (అ) జననం గురించి సవివరమైన ప్రస్తావన సూరయె మర్యమ్‌లో వచ్చింది. ఆ సూరాకు ఈమె పేరే పెట్టబడింది.

హజ్రత్ మర్యమ్ తండ్రి ఇమ్రాన్‌కు సంతానం లేదు. ఆయన భార్య హన్న గొడ్రాలు. ఒకరోజు హన్న ఒక పక్షిని చూసింది. అది తన పిల్ల నోటికి ఆహారం అందిస్తోంది. ఆమె హృదయం కలుక్కుమంది. సంతానం కోసం తపించింది. అసంకల్పితంగా ప్రభువు సమక్షంలో ప్రార్థించడానికి చేతులు ఎత్తింది. అల్లాహ్ ఆమె ప్రార్థన ఆలకించాడు. కొద్ది కాలానికే గర్భం దాల్చింది. గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడు మొక్కుకుంది. పుట్టబోయే పిల్లవాణ్ని బైతుల్ మఖ్దిస్ సేవకోసం అంకితం చేస్తానని. కాని అమ్మాయి పుట్టినప్పుడు, మర్యమ్ తల్లి ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు విచారం వ్యక్తం చేసింది. కారణం, ఆ కాలంలో యూదులు బైతుల్ మఖ్దిస్ సేవ కోసం తమ మగ సంతానాన్నే అంకితం చేసేవారు. హన్న తన కుమార్తెకు మర్యమ్ అని పేరు పెట్టింది. దాని అర్థం ఆరాధన, సేవ చేసేది. హన్న తన మొక్కుబడి సంకల్పాన్ని మార్చుకోలేదు. అయితే మర్యమ్ హస్తసాముద్రికుల బాధ్యత నెరవేర్చజాలదు. కాబట్టి ఆమెను ఆరాధన కోసం అంకితం చేసింది. ఈ అమ్మాయి కోసం, తన రాబోయే సంతానం కోసం పరమ ప్రభువు వారిని శాపగ్రస్తుడైన షైతాన్ ఉపద్రవాల నుండి సురక్షితంగా ఉంచమని ప్రార్థించింది. అల్లాహ్ మర్యమ్ హృదయాంతరాళం నుండి వెలువడిన ఈ దుఆను కూడా అంగీకరించాడు. అందువల్ల దయాళువు అయిన ప్రభువు ఈ బాలికను ఆప్యాయంగా స్వీకరించాడు. ఆమెకు చక్కని సుగుణాలు ప్రసాదించాడు. హజ్రత్ జకరియ్యా (అ)ను ఆమెకు సంరక్షకునిగా నియమించాడు. మర్యమ్ తండ్రి పరమపదించారు. ఆమె అనాథ అయ్యారు. ఆమె పోషణ సమస్య ఎదురయ్యింది. ఆమె తల్లి ఆమెను తన పూర్తి జీవితం దైవారాధనలో గడపాలని ఆరాధనాలయానికి అప్పగించింది.

ఆమె బాలిక కాబట్టి దేవాలయానికి సంబంధించిన వివిధ సాముద్రికులలో ఎవరు ఆమెకు సంరక్షకుడు కావాలి అన్న సున్నిత సమస్య ఎదురయ్యింది. ప్రతివాడు ఆమెను తన సంరక్షణలోకి తీసుకోగోరుతున్నారు. మర్యమ్ పోషణ సమస్యపై అనేక తర్జన భర్జనలు జరిగాయి. చివరకు లాటరీ ద్వారా సమస్య పరిష్కరించబడాలని తీర్మానించడమైనది. హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) మర్యమ్ సంరక్షణకు తాను ఎక్కువ హక్కుదారుడనని, ఆమె పిన్ని, తన భార్య అని తెలియజేశారు. కనుక తీర్పు లాటరీపై జరిగింది. ప్రతి వ్యక్తి తన కలాన్ని ప్రవహిస్తున్న నీటిలో వేయాలన్న షరతు విధించబడింది. ఎవరి కలం అయితే ప్రవహించే నీటిలో కొట్టుకుపోకుండా ఆగిపోతుందో అతడే సంరక్షకుడు కాగలడు.

ఈ విధంగా మర్యమ్ (అ) తన బాబాయి హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) సంరక్షణలోకి వచ్చారు.

మర్యమ్ (అ) యుక్త వయస్కురాలు అయి బైతుల్ మఖ్దిస్‌లోని ఆరాధనాలయంలోని ఒక గదిలో యూదుని దగ్గర, మెహరాబ్‌లో ఉంటూ, రాత్రింబవళ్ళు ఆరాధనలో నిమగ్నమయి ఉండసాగారు. హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) ఆమె యోగక్షేమాలు విచారించడానికి అక్కడకు వచ్చినప్పుడల్లా ఆమె దగ్గర ఏదో ఒక ఆహార పదార్థం ఉండటాన్ని చూసేవారు. “మర్యమ్ ఇది నీ కెక్కడిది?” అని ప్రశ్నించేవారు. “అల్లాహ్ వద్ద నుండి వచ్చింది” అని ఆమె జవాబు చెప్పేవారు. అల్లాహ్ తాను కోరిన వారికి లెక్కలేనంత ఉపాధినిస్తాడు. దివ్య ఖుర్‌ఆన్ హజ్రత్ మర్యమ్ (అ)ను అఫీఫా, శీలవతి, తన కాలంలోని ప్రపంచ మహిళలందరికీ నాయకురాలుగా పేర్కొంటూ ఉంది. ఆమె భక్తితత్పరత, ఆమె ఔన్నత్యం విషయంలో దైవదూతలు ఆమె వద్దకు వచ్చేవారని తెలుపబడింది. దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో ఈ క్షణాలు కూడ

ప్రస్తావించబడ్డాయి. అవివాహిత అయిన మర్యమ్‌కు దైవదూతలు కుమారుడి శుభవార్తను వినిపించినప్పుడు ఆమె ఆశ్చర్యచకితురాలయింది. "దేవా! నాకు పిల్లవాడు ఎలా పుడతాడు? నన్ను ఏ మానవుడూ తాకనైనా తాకలేదే?" అని అన్నది. దైవం సెలవిచ్చాడు, "అలాగే జరుగుతుంది. అల్లాహ్ తాను కోరిన దానిని సృష్టిస్తాడు. ఆయన ఏదయినా పని జరగాలని నిర్ణయించినప్పుడు 'అయిపో' అంటాడు. అది అయిపోతుంది."

హ్రజత్ మసీహ్ (అ) క్రీస్తు మహిమాన్వితంగా జన్మించిన ప్రస్తావన సవివరంగా సూరయె మర్యమ్‌లో ఉంది. (ఓ ప్రవక్తా! –స– ఈ గ్రంథంలో మర్యమ్ (అ) తన వారితో వేరుగా ఉండి తూర్పు వైపున ఏకాంతంగా ఉండిపోయింది. పరదా చాటున వారికి కనబడకుండా కూర్చుండిపోయింది. అటువంటి పరిస్థితిలో మేము ఒక ప్రత్యేక దూతను ఆమె వద్దకు పంపాము. అతడు ఆమె ఎదుట పూర్తిగా ఒక మానవుడిలా ప్రత్యక్షమయ్యాడు. మర్యమ్ (అ) ఒక్కసారిగా చెప్పింది, "నీవు గనక దైవభక్తిపరుడివి అయితే నీ నుండి దయామయుడయిన అల్లాహ్ శరణు కోరుతున్నాను." అతడు పలికాడు, "నేను నీ ప్రభువు తరఫున వచ్చిన దూతను. నీకు ఒక పవిత్రవంతుడయిన బాలుడ్ని ఇవ్వడానికి పంపబడ్డాను."

మర్యమ్ (అ) పలికింది, "నాకు పిల్లవాడు ఎలా పుడతాడు? ఏ మానవుడూ నన్ను తాకనైనా లేదే. నేను గుణహీనురాల్ని కూడ కానే!" దైవదూత అన్నాడు, "ఇలా చేయడం నాకు ఎంతో సులభం. ఈ బాలుడ్ని ప్రజల కోసం ఒక చిహ్నంగా చేయాలని మేము ఇలా చేస్తున్నాము. మా తరఫున ఒక కారుణ్యం. ఒక నిర్ణయించబడిన విషయం అని నీ ప్రభువు తెలియజేస్తున్నాడు. మర్యమ్ గర్భం దాల్చింది. ఆ స్థితిలో ఒక దూర ప్రాంతానికి వెళ్ళిపోయింది. తరువాత పురిటి నొప్పులు ఆమెను ఒక చెట్టుక్రిందకు చేర్చాయి. ఆమె విలపించసాగింది. ఇంతకంటే ముందే నేను మరణించివుంటే బాగుండేది. నా పేరు ప్రసక్తే ఏమీ లేకపోయేవి. దైవదూత చెట్టుక్రింద నుండి పలికాడు, "విచారించకు. నీ ప్రభువు నీ కోసం ఒక ఏరును పారించాడు. ఇంకా నీవు ఈ చెట్టు మానును కదిలించు. నీపై తాజా ఖర్జూర పళ్ళు పడతాయి. వాటిని తిను, త్రాగు నీ కళ్ళను చల్లబర్చుకో. ఇంకా ఎవరైనా కనబడితే నేను దైవం కోసం ఉపవాసం పాటిస్తానని మొక్కుకున్నాను. కాబట్టి ఇవాళ ఎవరితోనూ మాట్లాడను అని చెప్పు." ఆమె పిల్లవాడ్ని తీసుకుని తన జాతి వారి వద్దకు వచ్చింది. ప్రజలు చెప్పాసాగారు, "మర్యమ్! నీవు పెద్ద పాపం చేశావు. ఓ హారూన్ సోదరీ! నీ తండ్రి చెడ్డమనిషి కాడు. నీ తల్లి దుర్నడతగల స్త్రీ కాదు." మర్యమ్ పిల్లవాడి వైపు సైగ చేసింది, ప్రజలు అన్నారు, "ఉయ్యాలలోనున్న ఆ పిల్లవాడితో మేమేమి మాట్లాడాలి?" పిల్లవాడు చెప్పసాగాడు, "నేను అల్లాహ్ దాసుడను. ఆయన నాకు గ్రంథాన్ని వొసగాడు. నన్ను తన ప్రవక్తగా ఎన్నుకున్నాడు. నేను ఎక్కడవున్నా యావజ్జీవితం నమాజ్, జకాత్ పాటింపు గురించి ఆజ్ఞాపించాడు. నా తల్లి హక్కును చెల్లించే వానిగా చేశాడు, నన్ను కర్కశునిగానూ, దౌర్భాగ్యునిగానూ పుట్టించలేదు. నేను పుట్టినప్పుడు, నేను చనిపోయేటప్పుడు, నేను బ్రతికించబడి లేపబడినప్పుడు నాపై శాంతి ఉంది."

ఈయన మర్యమ్ కుమారుడైన ఈసా (అ) ఆయన గురించిన నిజ విషయం ఇది. ఈ విషయంలో ప్రజలు అనుమానిస్తున్నారు.

సూరయె మర్యమ్ 12 – 34 వివరణ :

ఇక్కడ హ్రజత్ మర్యమ్ (అ) గురించి యూదులు, క్రైస్తవుల భావాలను గురించి ముక్తసరి పరిశీలన భావ్యంగా ఉంటుంది. సూరయె నిసాలో యూదుల ఘోరమయిన ప్రవర్తనను ప్రస్తావిస్తూ, దివ్య ఖుర్‌ఆన్ తెలుపుతోంది, "వారు ఇతర ఘోరమైన నేరాలకు పాల్పడటంతో పాటు హ్రజత్ మర్యమ్ (అ) పై అభాండాలను మోపిన నేరం కూడా చేశారు."

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ الْعَٰلَمِينَ ﴿42﴾ يَٰمَرْيَمُ اقْنُتِى لِرَبِّكِ وَاسْجُدِى وَارْكَعِى مَعَ الرَّٰكِعِينَ ﴿43﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَٰمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿44﴾	(42) మరియు (ఆ సమయాన్ని కూడ గుర్తు చేసుకోండి) దైవదూతలు మర్యమ్‌తో అన్నారు, "ఓ మర్యమ్! అల్లాహ్ నిన్ను ఎన్నుకున్నాడు. పవిత్రతను ప్రసాదించాడు. నిన్ను పూర్తి ప్రపంచ స్త్రీల నుండి ఎన్నుకున్నాడు. (43) ఓ మర్యమ్! నీ ప్రభువుకు విధేయురాలవై ఉండు. రుకూ చేసే వారితో రుకూ మరియు సజ్దాలు చెయ్యి. (44) ఈ అగోచర విషయాలను (ఓ ముహమ్మద్) మేము నీ వైపునకు వహీ ద్వారా తెలుపుతున్నాము. తమలో నుండి ఎవరు మర్యమ్‌కు సంరక్షకులు కావాలో తేల్చుకు నేందుకు తమ కలములను విసరినప్పుడు అక్కడ మీరు వారి వెంట ఉండి ఉండలేదు. వారు పరస్పరం జగడమాడుతున్నప్పుడూ మీరు వారి వెంట ఉండి ఉండలేదు.

సూరయె మర్యమ్‌లో చెప్పబడినట్లు యూదులకు మొదట హ్రజత్ మర్యమ్ (అ)పై అనుమానం కలిగింది. కాని హ్రజత్ ఈసా (అ) మహిమాన్విత జననానికి రుజువు, ఆయన ఉయ్యాలలో నుండి మహిమాన్వితంగా సంభాషించినప్పుడు లభించింది. ఒక వివేక సంపన్నుడయిన మహావ్యక్తి విషయంలో యూదులకు ఎటువంటి అనుమానమూ మిగిలి ఉండలేదు. అందుచేత శీలవతి అయిన మర్యమ్ (అ) పై 30 సంవత్సరాల వరకూ అపనిందలూ వెయ్యలేదు. ఈసా (అ) ను అక్రమ సంతానం అని హేళనా చెయ్యలేదు. హ్రజత్ ఈసా (అ) వయస్సు 30 ఏళ్ళు అయినప్పుడు ఆయన ప్రవక్తగా తన సందేశం ఆరంభించారు. నైతిక సూత్రాలు పునాదిగా బోధనలు చేసినప్పుడు మసీహ్ రానున్నాడని ఎదురుచూసిన యూదులు, ఆయన నుండి సైనిక నాయకత్వం .... ఆశించినటువంటివారు, ఆయనకు వ్యతిరేకులయిపోయారు. వారు హ్రజత్ ఈసా (అ)ను అవహేళన చేయడమే కాకుండా శీలవతి అయిన ఆయన తల్లిపై అభాండాలు మోపారు. అప్పటి నుండి యూదుల సాహిత్యంలో హ్రజత్ మర్యమ్ (అ)కు మహిమాన్వితంగా (తండ్రి లేకుండా) పుట్టడాన్ని తిరస్కరించబడింది. ఇక క్రైస్తవులకు సంబంధించినంత వరకు, వారు హ్రజత్ మర్యమ్ (అ) ను అతిశయోక్తికరంగా గౌరవించేవారు. వారి ఆర్ట్, మ్యూజిక్ మరియు సాహిత్యంలో హ్రజత్ మర్యమ్ (అ)కు ఒక ప్రముఖ స్థానం ఉంది. క్రైస్తవులలో హ్రజత్ మర్యమ్ (అ) వ్యక్తిత్వం క్రమంగా పెరగడాన్ని వారు ఇచ్చిన బిరుదులను బట్టి అర్థం చేసుకోవచ్చు. అప్పుడప్పుడు ఆమెకు ఇవ్వబడుతున్న బిరుదులు అనగా కన్యామాత, రెండవ హవ్వా, దైవమాత, నిత్యకన్య వగైరా. ఈ సందర్భంగా ఒక ప్రత్యేక విషయం చెప్పుకోదగ్గది. స్వయంగా ఇంజీల్‌లో హ్రజత్ మర్యమ్ (అ) విషయంలో ఈ గౌరవం, వినయ విధేయతలు ఉద్దేశ్యంగా కనిపిస్తోంది. దివ్య ఖుర్‌ఆన్ యూదుల ధోరణిని, క్రైస్తవుల పోకడల్ని స్పష్టంగా ఖండిస్తోంది. యూదులు క్రైస్తవులు ఇద్దరు ఎక్కడ తప్పటడుగు వేశారో కూడా ఎత్తి చూపుతోంది. ఇంకా హ్రజత్ మర్యమ్ (అ) ను ఒక సద్గుణవతి, ఆరాధకురాలు, శీలవతి, మహిళా లోకనాయకురాలు, దైవదూతలతో సంభాషించే స్త్రీగా దైవ సమక్షంలో మొరపెట్టుకునే ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిగా పేర్కొన్నది.

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ
بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۙ﴿45﴾
وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ
الصّٰلِحِيْنَ﴿46﴾
قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ
بَشَرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا
قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿47﴾
وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ
وَالْاِنْجِيْلَ ۚ﴿48﴾
وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ
اللّٰهِ ۚ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا
تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِيْ بُيُوْتِكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ﴿49﴾

(45) దైవదూతలు మర్యమ్‌తో ఇలా అన్నప్పుడు, "మర్యమ్! నిస్సందేహంగా అల్లాహ్ నీకు కలిమా శుభవార్తనిస్తున్నాడు. అతడి పేరు మసీహ్ ఈసా బిన్ మర్యమ్ కాగలదు. అతను ఇహపర లోకాలలో అల్లాహ్ యొక్క సమీపదాసులలోని వాడు కాగలడు. (46) అతడు ప్రజలతో ఉయ్యాలలో నుండి సంభాషిస్తాడు. పెద్ద వయస్సుకు చేరిన తర్వాత కూడా సద్గుణవంతుడుగా ఉంటాడు." (47) మర్యమ్ చెప్పసాగింది, "నా ప్రభూ! నాకు సంతానం ఎలా కలుగుతుంది? నన్ను ఏ పురుషుడూ తాకనైనా లేదు కదా." అల్లాహ్ జవాబిచ్చాడు, "అలాగే అవుతుంది, అల్లాహ్ తాను కోరినదాన్ని పుట్టిస్తాడు. ఏదయినా పని జరగాలని నిర్ణయించినప్పుడు, 'అయిపో' అంటాడు. అది అయిపోతుంది. (48) ఇంకా అల్లాహ్ ఆయనకు గ్రంథం మరియు వివేచన మరియు తౌరాత్, ఇంజీల్‌ల శిక్షణనిస్తాడు. (49) ఇంకా ఆయన్ని బనీ ఇస్రాయీల్ వారి వైపు ప్రవక్తగా పంపిస్తాడు. (వారిని ఉద్దేశించి అతను ఇలా అంటాడు) : "నేను మీ ప్రభువు తరఫు నుండి మీ దగ్గరకు నిదర్శనాన్ని తెచ్చాను. నేను మీ ఎదుట మట్టితో ఒక పక్షి ఆకారాన్ని తయారుచేస్తాను. తిరిగి దానిలో ఊదుతాను. అల్లాహ్ ఆజ్ఞతో అది నిజమయిన పక్షిగా మారిపోతుంది. ఇంకా అల్లాహ్ ఆజ్ఞతో పుట్టుగ్రుడ్డివాడినీ, కుష్ఠురోగిని బాగు చేస్తాను. ఆయన అనుజ్ఞతో చనిపోయిన వారిని తిరిగి బ్రతికిస్తాను. మీరు తినే దానినీ, మీరు ఇంటిలో నిల్వ చేసే దానినీ అంతా మీకు చూపించివేస్తాను. మీరు విశ్వసించేవారే అయితే మీ కోసం ఇందులో సూచన ఉంది.

42 - 51 వివరణ :

అల్లాహ్, హజ్రత్ యహ్యా జన్మ వృత్తాంతాన్ని ప్రస్తావించాడు. ఒక ముసలి తండ్రికి, ఒక గొడ్రాలు అయిన

(50) నా కాలంలో ఉన్న తౌరాత్‌ను ధృవీకరిస్తున్నాను. ఇంకా మీపై హరామ్ చేయబడిన కొన్ని విషయాలను మీ కోసం హలాల్ చేస్తాను. మీ వద్దకు మీ ప్రభువు సూచనను తెచ్చాను. కాబట్టి అల్లాహ్‌కు భయపడండి. నన్ను అనుసరించండి. (51) అల్లాహ్ నాకూ, మీకూ ప్రభువు, కనుక ఆయన్నే ఆరాధించండి. ఇదే సన్మార్గం."	وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿50﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿51﴾

స్త్రీకి ఆయన జన్మించారు. మరల హజ్రత్ ఈసా (అ) గురించి ప్రస్తావించాడు. ఆయన తండ్రి లేకుండా, హజ్రత్ మర్యమ్‌కు జన్మించారు. ఈ ఆయత్‌లలో క్రైస్తవులు ఈసా (అ) ను దేవుని కుమారుడు అంటారని తెలిపాడు. వారి ఈ మాట తప్పు. హజ్రత్ ఈసా (అ), హజ్రత్ మర్యమ్ (అ) కుమారులు. దైవప్రవక్త. ఇంకా ఆయన మహిమల ప్రస్తావన ఇలా ఉంది, "ఆయన మట్టితో పక్షిని తయారుచేసి దానిలో ఊదితే అల్లాహ్ ఆజ్ఞతో అది పక్షిగా అయి ఎగిరిపోతుంది. పుట్టుగ్రుడ్డిని, కుష్ఠురోగినీ అల్లాహ్ ఆజ్ఞతో బాగుచేస్తారు. అల్లాహ్ ఆజ్ఞతో చనిపోయిన వారిని తిరిగి బ్రతికిస్తారు. కనుక ఈసా (అ) మానవుడే. ఆయన ఒక మనిషి సంతానం, ఆయన మర్యమ్ కుమారుడు.

హజ్రత్ ఈసా ఉదాహరణ హజ్రత్ ఆదమ్ లాంటిదే. హజ్రత్ ఈసా తండ్రి లేకుండా జన్మిస్తే హజ్రత్ ఆదమ్ (అ) తల్లీ, తండ్రీ లేకుండా జన్మించారు. కాని అందరూ హజ్రత్ ఆదమ్‌ను మానవుడు అంటే, అదేవిధంగా హజ్రత్ ఈసా తండ్రి లేకుండా జన్మించారు. ఆయన కూడా మానవుడే. ఆయన హజ్రత్ మర్యమ్ కుమారుడు గనుక ఆయన మనుష్య సంతానమే.

ఇప్పుడు వాస్తవానికి సూరయె ఆలి ఇమ్రాన్ మూలమూ కేంద్రబిందువు అయిన అంశం వస్తోంది. ఈ సూరా క్రైస్తవులను సంబోధిస్తోంది. వారికి హజ్రత్ ఈసా (అ) విషయంలో వాస్తవ విషయాన్ని వెల్లడించడం ఇందులోని ఉద్దేశ్యం.

హజ్రత్ ఈసా (అ)

ఈసా (అ) జనన కాలంలో ప్రపంచంలో ఎటు చూసినా జులుం, అజ్ఞానం తాండవిస్తోంది. స్వయంగా గ్రంథం కలవారు అంటే యూదులు ఎన్నో చెడుగులకు ఆలవాలం అయ్యారు. శతాబ్దాల మనో విజ్ఞానాలు, చిత్త చాపల్యానికి గురిఅయిన కారణంగా వారు విజ్ఞాన పరంగా తమ చుట్టు గిరిగీసుకున్నారు. హజ్రత్ ఈసా (అ) జన్మించిన కాలంలో ఈ క్రింది యూదు వర్గాలు ఉండేవి.

1. సదూఖీలు : మానవుడి పాప, పుణ్యకార్యాల ప్రతిఫలం ఈ ప్రపంచంలోనే లభిస్తుంది. పరలోకంలో కాదు అని వీరంటారు.

2. ఫరైసీలు : వీరు ప్రాపంచిక సుఖాలకు దూరంగా ఉండటమే మోక్షానికి సాధనం అంటారు. కాని సన్యాస జీవితంలో కూడ చెడు నడతలకు పాల్పడేవారు.

3. హస్త సాముద్రికులు : వీరు మత సంబంధ ఆరాధనలు చేయడంలో చిత్తశుద్ధిని దైవభక్తినీ అంతంచేసి దాని బదులుగా ప్రాపంచిక వ్యామోహాన్ని రివాజుగా చేసుకున్నారు.

4. అహ్‌బార్ లేక మతాచార్యులు : వీరు మతానికి గుత్తాధిపతులు అయ్యారు. వీరు తాము కోరిన దానిని

హలాల్ గాను తాము కోరిన దానిని హరామ్ గాను చేసుకునేవారు. అంతేకాక ధార్మికంగా, విద్యావిషయకంగా వెనుకబడినతనం కారణంగా హైకలె సులైమానీ (ఆరాధనాలయం) వారి వ్యాపార కేంద్రంగా మారిపోయింది. అలాగే మతం కూడా ఒక వ్యాపారం అయిపోయింది. పేదలను పట్టించుకునేవారు లేకపోయారు. హజ్రత్ ఈసా (అ) వచ్చి ఈ రుగ్మతలన్నింటికి వ్యతిరేకంగా పిలుపునిచ్చారు. జాతిలో మతం, ధర్మం గురించి ఆసక్తిని ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తించారు. ఆయన ముక్తసరి కాలం వరకే ప్రచారం చేసినప్పటికీ (ఆయన ప్రవక్తగా ఉన్నది రెండున్నర లేక మూడు సంవత్సరాలే). ఈ ముక్తసరి కాలంలోనే ఆయనకు చిత్తశుద్ధిగల అనుచరులు లభించారు. ఆయన వాణి ఇంటింటికీ, గ్రామగ్రామానికి ప్రాకిపోయింది. ఆయన ప్రచారం కారణంగా అక్కడి, మత రాజకీయ నాయకులకు తమ ప్రాబల్యం ప్రమాదంలో పడిపోతుందన్న భయం పట్టుకుంది. ఈవిధంగా వారు ఈసా (అ) కు ప్రాణశత్రువులయ్యారు. ఆయన్ని ప్రపంచం నుండి పైకి తీసుకోవడం జరిగింది. కాని ఆయన నడిపిన స్వల్పకాల ఉద్యమ ప్రభావం చరిత్రలో శాశ్వత ముద్రవేసుకుంది. హజ్రత్ ఈసా (అ) బనీ ఇస్రాయీల్ ప్రవక్తల పరంపరలో చివరి ప్రవక్త. ఆయన తల్లి హజ్రత్ మర్యమ్ (అ), ఆయన తాత హజ్రత్ ఇమ్రాన్, ఆయన అమ్మమ్మ (హన్న బిన్తె ఫాఖూజ్)ల గురించి దివ్య ఖురాన్‌లో చక్కని పదజాలంతో ప్రస్తావించబడింది. హజ్రత్ మర్యమ్ (అ) తన తండ్రి ఇమ్రాన్‌కు ఏకైక పుత్రిక. హజ్రత్ ఈసా జననం అసాధారణ పద్ధతిలో జరిగింది. ఆదమ్ (అ) తల్లీ తండ్రీ ఇద్దరూ లేకుండా జన్మించారు. హజ్రత్ ఈసా (అ) తండ్రి లేకుండానే జన్మించారు. జన్మించిన తర్వాత నుండి ప్రవక్త పదవి లభించే వరకూ హజ్రత్ ఈసా (అ) ఎక్కడ నివసించారు అన్న విషయంలో భేదాభిప్రాయాలున్నాయి. ఖుర్ఆన్ హదీసులలో ఈ విషయం గురించి మౌనం వహించబడింది. ఇస్రాయీలీ ఉల్లేఖనాల ద్వారా ఇలా తెలుస్తోంది – హజ్రత్ మర్యమ్ (అ) అప్పటి రాజు హేరోదు (Heradiac) కు భయపడి ఈజిప్టులోని ఒక ప్రాంతానికి వెళ్ళిపోయారు. దాదాపు 12 ఏళ్ళ వయస్సుకు చేరేవరకూ అక్కడే ఉన్నారు. దివ్య ఖుర్ఆన్ సూరయె మోమిన్, ఆయత్ 5 ద్వారా ఆ బాల్య దశలోనే అల్లాహ్ హజ్రత్ ఈసా మరియు ఆయన తల్లికి చల్లని నీరు పరిశుభ్రమయిన గాలి లభించే నివాస యోగ్యమయిన ఒక ఎత్తయిన ప్రదేశంలో ప్రశాంతత లభింపజేశాడు అని తెలుస్తోంది. దానిని బట్టి కొందరు వ్యాఖ్యాతలు హజ్రత్ ఈసా (అ) జన్మస్థలం అంటే బైతుల్ మఖ్దిస్ సమీపంలోని గుబురైన చెట్లు గల ప్రాంతం అనీ, కొందరు వ్యాఖ్యాతలు డెమాస్కస్ సమీపంలోని ఒక ప్రాంతం అనీ, మరికొందరు ఈజిప్టు అని, మరికొందరు రోము అని భావించారు. ఇక్కడ హజ్రత్ ఈసా (అ) 12 ఏళ్ళు నివసించారు. ఆ తర్వాత బైతుల్ మఖ్దిస్ రాజు మరణించిన తర్వాత హజ్రత్ జకరియ్యా (అ), హజ్రత్ మర్యమ్ (అ)ను పిలిపించుకున్నారు. ఇక హజ్రత్ మర్యమ్ (అ) పిల్లవానితో బైతుల్ మఖ్దిస్‌కు తిరిగి వచ్చారు. తిరిగి వచ్చిన తర్వాత హజ్రత్ ఈసా బైతుల్ మఖ్దిస్‌కు సమీపంలో నాసిరా అనే చోట నివసించారు. ఆ కారణంచేత ఆయన్ను అనుసరించేవారు నసారా (నస్రానీ)లు అనబడుతున్నారు.

హజ్రత్ ఈసా (అ) వయస్సు 30 ఏళ్ళు అయిన తర్వాత ఆయనపై వహీ (దైవసందేశం) అవతరించడం ఆరంభమయ్యింది. ఇక అప్పటి నుండి ఆయన సందేశ ప్రచారాన్ని ఉధృతం చేశారు. ఆయన తన ప్రసంగాలలో మత పెద్దలను, ప్రత్యేకించి మతం పేరుతో వ్యాపారాన్ని నెలకొల్పుకున్నవారిని విమర్శించారు. ఆయన ప్రవక్తగా ప్రకటించుకున్న కొన్ని రోజుల తర్వాత ఒక పర్వతంపై నుండి ప్రసంగించారు. అది "పర్వత ప్రసంగం" అనబడుతోంది. ఆ ప్రసంగంలో ఆయన బోధనలన్నింటి సారాంశం ఉంది. తర్వాత ప్రజలు ఆయన బోధనలకు ప్రభావితులు అయ్యేకొద్దీ ప్రముఖులు అంటే మత పెద్దలు, హస్త సాముద్రికులు, పరైసీలు ఆయనకు వ్యతిరేకులు కాసాగారు.

కొన్ని దినాలలోనే హజ్రత్ ఈసాకు వ్యతిరేకంగా పెను తీవ్రత నానాటికీ ఉధృతం అయింది. ఆయన ఏ నగరానికి, ఏ పల్లెకు వెళ్ళినా అక్కడి నుండి తొలగింపబడే పరిస్థితి ఎదురయ్యింది. అందువల్ల అడవుల్లో నిర్జన ప్రదేశాల్లో చాలా కాలం గడిపారు. ఆ కాలంలోనే ఆయన తన దూతల్ని ప్రతినిధుల్ని ఏర్పాటు చేసుకుని వివిధ

గ్రామాలకూ, నగరాలకు ప్రచారం నిమిత్తం పంపారు. బైబిల్ ప్రకారం వారి సంఖ్య 12. వారు తర్వాతి కాలంలో 12 గురు హవారీలుగా ప్రసిద్ధులయ్యారు. రోజు రోజుకు వ్యతిరేకత పెరిగిపోవడాన్ని గమనించిన ఈసా (అ) అల్లాహ్ మార్గంలో నాకు తోడ్పడే వారెవరు? అని పిలుపునిచ్చారు. అప్పుడు హవారీలు ఏకైక దేవుని మార్గంలో మేము మీకు సహాయకులం అన్నారు. ఈ హవారీలు హజ్రత్ ఈసా (అ) వెంట ఉండేవారు. ఆయన బోధనలు వినేవారు. వాటిని ఇతరులకు వినిపించేవారు. వారిలో అధిక భాగం అట్టడుగు వర్గాలవారే, కాని ధార్మిక ఔన్నత్యం కారణంగా వారి స్థాయి ఉన్నతమయింది.

హజ్రత్ ఈసా (అ) కు వ్యతిరేకంగా ఆయన శత్రువులు తమ కార్యకలాపాలు తీవ్రతరం చేశారు. శత్రువులు రోమన్ గవర్నర్ అయిన పిలాతును హజ్రత్ ఈసా (అ)కు వ్యతిరేకంగా రెచ్చగొట్టారు. అతని సిపాయిలతో కలిసి హజ్రత్ ఈసా (అ)ను బంధించడానికి పథకం సిద్ధం చేశారు. ఇంజీల్ ప్రకారం హజ్రత్ ఈసా (అ) శిష్యుడయిన యహూదా అస్కరియోతికి 30 దినార్లు ముట్టజెప్పి గూఢచర్యానికి సన్నద్ధుడ్ని చేశారు. హజ్రత్ ఈసా (అ) మత సంబంధ పండుగ సందర్భంగా బైతుల్ మఖ్దిస్ వచ్చి ఉన్నారు. ఇక్కడ ఆయన పండుగ ఆఖరి భోజనం చేశారు. తర్వాత హజ్రత్ ఈసా తన పదకొండు మంది హవారీల నుండి వేరయి అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించారు. హజ్రత్ ఈసా శిష్యులలో ఒకడైన యహూదా అస్కరియోతి నాయకత్వంలో శత్రువులు, ఆయన అక్కడికి చేరుకున్నప్పుడు ఆయన్ని చుట్టుముట్టారు. సరిగ్గా అప్పుడే హజ్రత్ ఈసాను అల్లాహ్ ఆకాశంలోకి ఎత్తుకున్నాడు. ఆయన్ని బంధించవచ్చిన వాడికి హజ్రత్ ఈసా రూపురేఖలు కల్పించాడు. అందువల్ల ప్రభుత్వ సేవకులే కాక హవారీలు కూడా అతడ్ని హజ్రత్ ఈసాగా భావించారు. అతడ్నే తీసుకుపోయి ఉరికంబం ఎక్కించారు. ఈ పనిలో వారికి గల ఆతృత వలన ఇతడు ఈసా అవునా కాదా అన్న విచారణ జరగలేదు. అయితే ఒక్క విషయం గట్టిగా చెప్పగలం. ఆ యహూదా అస్కరియోతి అనేవాడు హజ్రత్ ఈసా (అ) ను ఆకాశంలోకి ఎత్తుకున్న తర్వాత పత్తాలేకుండా పోయాడు. ఆ తర్వాత వాడు ఎక్కడా కనబడలేదు. ఇస్లామీ విశ్వాసం ప్రకారం హజ్రత్ ఈసా (అ) హత్య చేయబడనూ లేదు, సహజ మరణానికీ గురికాలేదు. శిలువపైకి ఎక్కించబడనూ లేదు. పైగా ఆయన ఆకాశంపైకి ఎత్తుకోబడ్డారు. అందుచేత ఆఖరి కాలంలో ఆయన్ని మరోసారి అవతరింప చేయడం జరుగుతుంది. సహీహ్ బుఖారీ గ్రంథంలోని ఒక హదీసులో నకలు చేయబడిన దాని ప్రకారం, దైవప్రవక్త (స) సెలవిచ్చారు : "ఎవరి అధీనంలోనైతే నా ప్రాణాలు ఉన్నాయో ఆయన సాక్షి! ఆ సమయం రానున్నది. అప్పుడు మర్యమ్ కుమారుడు ఈసా న్యాయశీలుడయిన బాదుషాగా అవతరింపచేయబడతారు. ఆయన శిలువను విరిచేస్తారు. పందిని వధిస్తారు. యుద్ధాన్ని రద్దు చేస్తారు. సిరిసంపదలు ఎంత అధికమయిపోతాయంటే దానం స్వీకరించేవారే ఉండరు." (సహీహ్ బుఖారీ – హ.నెం. 2070)

ముస్లిం గ్రంథంలో మరో హదీసును నవాస్ బిన్ సమ్ ఆన్ (రజి) నకలు చేశారు. అందులో వివరించబడింది. దైవప్రవక్త (స) అంతిమ దిన సమీప కాలానికి సంబంధించిన వార్తను వినిపిస్తూ సెలవిచ్చారు, "దజ్జాల్ బయటపడతాడు. వాడ్ని వధించడానికి అల్లాహ్ హజ్రత్ ఈసా (అ)ను అవతరింపజేస్తాడు. ఆయన దెమాస్కస్‌కు తూర్పున తెల్లని మీనారుపై అవతరిస్తారు. ఆయన శరీరంపై రెండు దుప్పట్లు ఉంటాయి." (సహీహ్ ముస్లిం – హ.నెం. 5228) ఈసా (అ) అవతరిస్తారన్న విశ్వాసం కలిగి ఉండటం ప్రతి ముస్లింకు తప్పనిసరి.

హజ్రత్ ఈసా గౌరవనీయులయిన ప్రవక్తలలోని వారు. ఆయనకు ఒక శాశ్వత ఆకాశ గ్రంథం లభించింది. హజ్రత్ ఈసా (అ)కు ఇంజీల్ (బైబిల్) ప్రసాదించబడింది. అది విజ్ఞానం, వివేచనల సారం. కాని క్రైస్తవులు తమ అలవాటు ప్రకారం బైబిల్‌లో ఎన్నో ప్రక్షిప్తాలు చేసి దాని రూపురేఖలనే మార్చివేశారు.

(52) ఇక ఈసాకు వారి కుఫ్ర్ మరియు తిరస్కారం గురించి తెలిసిపోయినప్పుడు, "అల్లాహ్ ధర్మం కోసం నాకు సహాయం చేసే వారున్నారా?" అన్నాడు. హవారీ (అనుచరు)లు అన్నారు, "మేము అల్లాహ్‌కు సహాయకులం, మేము అల్లాహ్‌ను విశ్వసించాం. మేము ముస్లింలము. దీనికి మీరు సాక్షులుగా ఉండండి. (53) ఓ ప్రభూ! నీవు అవతరింపచేసిన దానిని మేము అంగీకరించాం. మేము నీ ప్రవక్తను అనుసరించాం. కనుక మా పేర్లు సాక్ష్యమిచ్చే వారిలో వ్రాసుకో." (54) వారు రహస్య ఉపాయాలు పన్నసాగారు. అల్లాహ్ వారి ఉపాయాలను వారి పైనే త్రిప్పికొట్టాడు. అల్లాహ్ ఉత్తమ ఉపాయశాలి. (55) అల్లాహ్ అన్నాడు, ఓ ఈసా! నీ (ప్రాపంచిక) జీవితాన్ని పూర్తి చేసి నిన్ను నా వైపునకు ఎత్తుకుంటాను. ఆ అవిశ్వాసుల నుండి నిన్ను పవిత్రవంతం చేస్తాను. నిన్ను అనుసరించేవారిని, అవిశ్వాసులపై అంతిమదినం వరకూ ఉన్నతంగా ఉంచుతాను. చివరకు నీవు నా వద్దకు రావలసి ఉంది. నేను మీరు విభేదించుకుంటున్న విషయాలపై తీర్పు చేస్తాను. (56) తిరస్కార వైఖరి అవలంబించిన వారికి ఇహపరాలలో కఠిన శిక్ష విధిస్తాను. వారికి సహాయం చేసేవాడు ఎవడూ ఉండడు. (57) అయితే విశ్వసించి సదాచరణ చేసిన వారికి వాటి పూర్తి ప్రతిఫలాన్ని ఇవ్వడం జరుగుతుంది. అల్లాహ్ దుర్మార్గులను ఇష్టపడడు. (58) మేము మీకు చదివి వినిపిస్తున్న ఈ ఆయత్‌లు వివేకంతో నిండిన ప్రస్తావనలు.

(59) నిస్సందేహంగా ఈసా ఉదాహరణ ఆదం వంటిది. మేము అతడ్ని మట్టితో సృజించాము. 'అయిపో' అని ఆజ్ఞాపించాము. అతడు (ప్రాణం పోసుకున్న మనిషిగా) అయిపోయాడు.

فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿52﴾

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿53﴾

ع 5 13 13 وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿54﴾

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿55﴾

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿56﴾

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿57﴾

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿58﴾

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿59﴾

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿60﴾
فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا
وَنِسَآءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ
فَنَجْعَل لَّعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿61﴾
إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْقَصَصُ ٱلْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا
ٱللَّهُ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿62﴾
فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿63﴾ ع 6 9 14
قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا
وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ
فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا ٱشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿64﴾
يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمَآ
أُنزِلَتِ ٱلتَّوْرَىٰةُ وَٱلْإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿65﴾

(60) నీ ప్రభువు తరఫు నుండి సత్యం వచ్చేసింది. కనుక (ఓ ముహమ్మద్!) అనుమానించే వారిలో చేరిపోకు. (61) ఒక వహీ జ్ఞానం వచ్చేసిన తరువాత ఎవరయినా ఆ విషయంలో మీతో జగడమాడితే వారితో ఇలా చెప్పండి, "రండి, మేము – మీరు తమ తమ పిల్లల్ని, భార్యల్ని పిలుచుకొని, స్వయంగా కూడ హాజరయ్యి అబద్ధాలు చెప్పేవారిపై అల్లాహ్ శాపం పడుగాక! అని ప్రార్థిద్దాం. (62) ఇవి యదార్థ సంఘటనలు, వాస్తవం కూడా ఇదే. అల్లాహ్ తప్ప ఆరాధ్యుడు ఎవరూ లేరు. అల్లాహ్‌యే అగ్రగణ్యుడు మరియు వివేకి. (63) ఇక వారు గనక ముఖం త్రిప్పుకుని పోయినట్లయితే అల్లాహ్ అటువంటి కల్లోలపరులను బాగా ఎరుగును.

(64) (ఓ ప్రవక్తా!) మీరు వారితో చెప్పండి : "గ్రంథం కల ప్రజలారా! అల్లాహ్‌కు తప్ప ఇతరుల్ని ఆరాధించరాదనీ, ఎవరూ ఆయనకు సహవర్తులుగా ఎవరినీ చేయరాదనీ, ఎవ్వరూ ఆయన్ని వదలి ఇతరులను ప్రభువుగా చేసుకోరాదని మీకూ – మాకూ సమానంగా ఉన్న విషయం వైపునకు రండి." వారు గనక విముఖులు అయితే వారితో అనండి, "మేము ఆయనకు ఆజ్ఞాబద్ధులం అని సాక్షులుగా ఉండండి." (65) గ్రంథం కలవారలారా! ఇబ్రాహీం యూదుడా! క్రైస్తవుడా అని మీరు ఎందుకు తగవులాడుతున్నారు? వాస్తవానికి తౌరాత్ ఇంజీల్‌లు ఆయన తర్వాతే అవతరించబడ్డాయి. మీరు ఈ మాత్రం అర్థం చేసుకోరా?

వివరణ 52 – 63

మునుపటి ఆయత్‌లలో హ|జ్రత్ ఈసా, ఆయన మహిమల ప్రస్తావన ఉంది. ఇప్పుడు ఈ ఆయత్‌లలో యూదులలో అధికులు ఆ మహిమలను కళ్ళారా చూసి కూడా హ|జ్రత్ ఈసాను విశ్వసించలేదనీ, పైగా హ|జ్రత్

هَاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ
فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿66﴾

(66) మీకు కొద్దిగా తెలిసిన విషయాలపై జగడమాడే మీరు, అసలే మీకు తెలియని విషయాలపై జగడమాడతారెందుకని? వాటిని ఎరిగినవాడు అల్లాహ్‌యే. మీరు ఎరుగరు.

مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ
كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ﴿67﴾

(67) హజ్రత్ ఇబ్రాహీం యూదుడూ కారు, క్రైస్తవుడూ కారు. పైగా అన్నింటినీ వదలి అల్లాహ్ ఆజ్ఞని పాటించే ముస్లిం. దేవునికి సాటి కల్పించేవారు (ముష్రిక్) కారు.

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا
النَّبِىُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ وَلِىُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿68﴾

(68) నిస్సందేహంగా ఇబ్రాహీంను అనుసరించేవారే ఆయనకు ఆప్తులు (ఇంకా ఆయన తరువాత) వీరు ప్రవక్తనూ, దైవాన్ని విశ్వసిస్తారు, అల్లాహ్ విశ్వాసులకు మిత్రుడు.

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ؕ
وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿69﴾

(69) గ్రంథం కలవారిలో కొందరు ప్రజలను దారి తప్పించాలని కోరుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి వారు తమకు తామే దారి తప్పేలా చేసుకుంటున్నారు. వారికి ఈ విషయం అర్థం కావడం లేదు.

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿70﴾

(70) గ్రంథం కలవారలారా! మీరు స్వయంగా సాక్ష్యం ఇస్తున్న అల్లాహ్ ఆయత్‌లను ఎందుకు తిరస్కరిస్తున్నారు?

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿71﴾ ع 7 8 15

(71) గ్రంథం కలవారలారా! మీరు ధర్మాన్ని అధర్మాన్ని ఎందుకు కలగలుపుతున్నారు? తెలిసివుండీ సత్యమైన విషయాన్ని ఎందుకు దాచిపెడుతున్నారా?

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِىْٓ
اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا
اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۚ ﴿72﴾

(72) గ్రంథం కలవారిలో కొందరు అన్నారు, (పరస్పరం కుట్రపన్నారు) ఈ ముసల్మానులపై అవతరించిన దానిని ఉదయం మీరు విశ్వసించి, సాయంత్రం దాన్ని తిరస్కరించండి. బహుశా (ఈ ఉపాయం వల్ల) వారు తమ విశ్వాసాన్నుండి మరలిపోవచ్చు.

(73) తమ మతం వారిని తప్ప ఇతరులు ఎవ్వరినీ అనుసరించవద్దు అని వారు పరస్పరం చెప్పుకుంటారు. సన్మార్గం అంటే అల్లాహ్ చూపినదే సన్మార్గం అని మీరు వారికి చెప్పండి. మీకు ఇచ్చిన దానినే ఇతరులకు ఇవ్వబడి ఉండవచ్చని లేక వారు మీ ప్రభువు సమక్షంలో మీకు వ్యతిరేకంగా వాదిస్తారని (మీరు ఎంతమాత్రం అనుకోకండి), అనుగ్రహం, గౌరవం అల్లాహ్ చేతిలో ఉన్నాయి, ఆయన తాను కోరిన వారికి వాటిని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన గొప్ప విశాల దృష్టి కలవాడు. అంతా తెలిసినవాడు. (74) ఆయన తాను కోరిన వారిని తన కారుణ్యానికి ప్రత్యేకించుకుంటాడు. అల్లాహ్ గొప్ప అనుగ్రహం కలవాడు.	وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿73﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿74﴾
(75) గ్రంథం కలవారిలో కొందరున్నారు. వారిపై మీరు నమ్మకం ఉంచి ఒక ఖజానా నిండుగా సొమ్మును అమానతుగా ఇచ్చినా వారు మీకు తిరిగి ఇచ్చేస్తారు. మరికొందరున్నారు – వారికి మీరు ఒక్క దీనారు ఇచ్చినా వారు తిరిగి ఇవ్వరు. వారి వెంటపడితే తప్ప. నిరక్షరాస్యుల (యూదులు కానివారి) విషయంలో మమ్మల్ని లెక్క అడగటం జరగదు అని వారంటారు. వీరు తెలిసివుండీ అల్లాహ్‌కు అసత్య విషయాలు ఆపాదిస్తున్నారు.	وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لَيْسَ عَلَيْنَا فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿75﴾

ఈసాను హత్య చేయడానికి రాగా ఆయనను అల్లాహ్ సజీవంగా పైకి ఎత్తుకున్నాడనీ, హజ్రత్ ఈసా ఆకాశంలో సజీవంగా ఉన్నారని, ప్రళయ దినానికి సమీపకాలంలో ప్రపంచానికి తిరిగి వస్తారని వివరించబడింది.

64 – 74 వివరణ :

మునుపటి ఆయత్‌లలో హజ్రత్ ఈసా దేవుని కుమారుడు అన్న క్రైస్తవుల విశ్వాసాన్ని ఖండించడం జరిగింది. ఇప్పుడు ఈ ఆయత్‌లలో యూదులను, క్రైస్తవులను తౌహీద్ (దేవుని ఏకత్వం) వైపునకు ఆహ్వానించబడుతోంది. గ్రంథం కలవారలారా! ఒక్క వచనాన్ని అంగీకరించండి – అల్లాహ్‌ను తప్ప ఇతరులను ఆరాధించకూడదు. అల్లాహ్‌ను తప్ప ఇతరులను ప్రభువుగా అంగీకరించరాదు. అల్లాహ్‌కు ఎవరినీ సాటి కల్పించరాదు. అందరూ కలిసి హజ్రత్ ఇబ్రాహీంను అనుసరించండి. హజ్రత్ ఇబ్రాహీం అల్లాహ్‌ను మాత్రమే ఆరాధించేవారు. ఆయనతో పాటు ఎవరినీ సాటి కల్పించేవారు కాదు అన్న విషయంపై ఆహ్వానించబడుతోంది. హజ్రత్ ఇబ్రాహీం ముస్లిංయే కాని యూదుడు,

(76) వారు ఎందుకు ప్రశ్నించబడరు!? అల్లాహ్‌తో చేసిన ప్రమాణాన్ని పూర్తిచేసి, భయభక్తుల వైఖరిని అవలంబిస్తే అల్లాహ్ ఇటువంటి ముత్తఖీలనే ప్రేమిస్తాడు.	بَلٰى مَنۡ اَوۡفٰى بِعَهۡدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿76﴾
(77) కాని అల్లాహ్‌తో చేసిన వాగ్దానాన్ని, తమ ప్రమాణాల్ని కొద్ది మూల్యానికే అమ్ముకుంటే అటువంటి వారికి పరలోకంలో ఎటువంటి భాగమూ లేదు. ప్రళయదినాన అల్లాహ్ ఇటువంటి వారితో మాట్లాడటం గానీ, వారి వంక చూడటం కానీ చేయడు. వారిని పాపాల నుండి ప్రక్షాళన చేయడు. వారికి బాధాకరమైన శిక్ష లభిస్తుంది.	اِنَّ الَّذِيۡنَ يَشۡتَرُوۡنَ بِعَهۡدِ اللّٰهِ وَاَيۡمَانِهِمۡ ثَمَنًا قَلِيۡلًا اُولٰٓـئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنۡظُرُ اِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيۡهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿77﴾
(78) ఇంకా ఆ గ్రంథ ప్రజలలోని కొందరు తౌరాత్‌ను పఠించేటప్పుడు తమ నాలుకలను మెలి త్రిప్పి చదువుతారు. వారు చదువుతున్నది తౌరాత్‌లోని భాగమే అని నీవు అనుకుంటావు. కాని అది తౌరాత్‌లోని భాగం కానే కాదు. ఇది అల్లాహ్ తరఫు నుండి అవతరించినదే అని వారంటారు. వాస్తవానికి అది అల్లాహ్ తరఫు నుండి అవతరించినది కాదు. వీరు తెలిసివుండీ అసత్య విషయాలను అల్లాహ్‌కు ఆపాదిస్తున్నారు.	وَاِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيۡقًا يَّلۡوٗنَ اَلۡسِنَتَهُمۡ بِالۡكِتٰبِ لِتَحۡسَبُوۡهُ مِنَ الۡكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الۡكِتٰبِ ۚ وَيَقُوۡلُوۡنَ هُوَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوۡلُوۡنَ عَلَى اللّٰهِ الۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿78﴾
(79) అల్లాహ్ గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని, ప్రవక్త పదవిని ఇచ్చినప్పుడు అతడు అల్లాహ్‌ను వదలి నా దాసులు అవండి అనే హక్కు ఏ వ్యక్తికీ లేదు. పైగా "మీరు అల్లాహ్‌ను ఆరాధించేవారు అయిపోండి" అని అతడనాలి. ఎందుకంటే మీరు గ్రంథాన్ని నేర్పే వారసులు అవటం చేతనూ, గ్రంథాన్ని చదివే వారవటం చేతనూ (ప్రభువు వారవటమే ధర్మం).	مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنۡ يُّؤۡتِيَهُ اللّٰهُ الۡكِتٰبَ وَالۡحُكۡمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوۡلَ لِلنَّاسِ كُوۡنُوۡا عِبَادًا لِّىۡ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَلٰـكِنۡ كُوۡنُوۡا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنۡتُمۡ تُعَلِّمُوۡنَ الۡكِتٰبَ وَبِمَا كُنۡتُمۡ تَدۡرُسُوۡنَ ۙ ﴿79﴾

క్రైస్తవుడూ కాదు. ఈనాడు హజ్రత్ ఇబ్రాహీంకు నిజమైన అనుసరణ చేసేవారు హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స) మరియు ముస్లింలే.

వివరణ 75 – 80

మునుపటి ఆయత్‌లలో అల్లాహ్, యూదుల పాపాలను, దుర్నడతను వివరించాడు. ఇప్పుడు ఈ ఆయత్‌లలో

(80) ఆ ప్రవక్త మిమ్మల్ని దైవదూతలనో, దైవప్రవక్తలనో ప్రభువుగా చేసుకోమని చెప్పదు. మరి మీరు ముసల్మానులు అయిపోయిన తర్వాత మీకు తిరస్కారపు ఆజ్ఞ ఇవ్వగలడా? (ఇది అసంభవం).

(81) ఆ సమయాన్ని కూడా గుర్తు చేసుకోండి – నేను మీకు గ్రంథాన్ని వివేకాన్ని ప్రసాదించిన తర్వాత మీ వద్దకు ఎవరయినా ప్రవక్త మీ వద్దనున్న గ్రంథాన్ని ధృవీకరించేవాడు వచ్చినప్పుడు మీరు తప్పనిసరిగా విశ్వసించాలి, అతనికి సహాయపడాలి అని అల్లాహ్ ప్రవక్తలందరి నుండీ వాగ్దానం తీసుకున్నాడు. “మీరు అంగీకరిస్తున్నారా?” ఆ నా దాసుని బాధ్యత స్వీకరిస్తున్నారా? అని అడిగాడు. ప్రవక్తలందరూ పలికారు, ‘మేము అంగీకరిస్తున్నాం’ అని వారంతా అన్నారు. సాక్షులుగా ఉండండి. నేనూ మీకు సాక్షిగా ఉంటానని అల్లాహ్ అన్నాడు. (82) ఇక ఆ తర్వాత ఈ వాగ్దానం నుండి మరలిపోయిన వారే పాపాత్ములు. (83) వీరు అల్లాహ్ ధర్మం తప్ప మరో ధర్మాన్ని కోరుతున్నారా? వాస్తవానికి ఆకాశాలు, భూమిలో ఉన్నదంతా (చరాచర సృష్టి) ఆయనకే లోబడివుంది. అందరూ ఆయన వైపునకే మరలవలసి ఉంది.

(84) మీరు వారితో చెప్పండి : మేము అల్లాహ్‌ను, మాపై అవతరించబడిన దానిని విశ్వసిస్తున్నాము. ఇంకా హజ్రత్ ఇబ్రాహీం, ఇస్మాయీల్, ఇస్‌హాఖ్, యాఖూబ్ మరియు ఆయన సంతతిపై అవతరించ బడిన దానిని కూడ విశ్వసిస్తున్నాము. మరియు హజ్రత్ మూసా, ఈసా ఇంకా ఇతర ప్రవక్తలకు వారి ప్రభువు చేత ఇవ్వబడిన గ్రంథాలను కూడా విశ్వసిస్తున్నాము. మేము వారి మధ్య ఎలాంటి విచక్షణ పాటించము. మేము ఆయనకే విధేయులము.

وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ
اَرْبَابًا ؕ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ
مُّسْلِمُوْنَ ﴿80﴾ ع 8 9 16
وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ
كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ
لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ
ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىْ ؕ قَالُوْٓا
اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ
الشّٰهِدِيْنَ ﴿81﴾
فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُوْنَ ﴿82﴾
اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِى
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ
يُرْجَعُوْنَ ﴿83﴾
قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى
اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى
وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۪ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿84﴾

وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ
مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿85﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ
وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿86﴾
اُولٰۗىِٕكَ جَزَاۗؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ
وَالْمَلٰۗىِٕكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿87﴾
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿88﴾
اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۣ فَاِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿89﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا
كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ
الضَّاۗلُّوْنَ ﴿90﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ
يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ
افْتَدٰى بِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا
لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿91﴾ ع 9 11 17

(85) ఎవరయినా ఇస్లాం తప్ప వేరే ధర్మాన్ని కోరితే దాన్ని ఎంత మాత్రమూ అంగీకరించడం జరుగదు. వారు పరలోకంలో నష్టపోతారు. (86) విశ్వసించిన తర్వాత తిరస్కార వైఖరిని అవలంబించిన వారికి సన్మార్గం ఎలా చూపబడుతుంది? వాస్తవానికి ఈ ప్రవక్త ధర్మంపై ఉన్నాడని వారు సాక్ష్యమిచ్చివున్నారు. ఇంకా వారి వద్ద స్పష్టమయిన నిదర్శనాలు వచ్చి ఉన్నాయి. అల్లాహ్ ఇటువంటి అన్యాయపరులకు సన్మార్గం చూపడు. (87) ఇటువంటి వారికి ప్రతిఫలం ఇదే. వారిపై అల్లాహ్ అభిశాపం. ఇంకా దైవదూతలు మరియు ఇతరులందరి శాపనార్థం. (88) ఇంకా వారు శాశ్వతంగా శిక్షకు లోనయి ఉంటారు. వారి ఈ శిక్షను తగ్గించడం గానీ, వారికి గడువు ఇవ్వడం గానీ జరుగదు. (89) అయితే ఆ తర్వాత పశ్చాత్తాపం చెందినవారు, తమను సంస్కరించుకున్నవారు, దాని నుండి తప్పించుకోగలరు. అల్లాహ్ అమితంగా క్షమించేవాడు మరియు కరుణించేవాడు. (90) కాని విశ్వసించిన తరువాత అవిశ్వాస వైఖరిని అవలంబించినవారు ఆ తిరస్కారంలో కొనసాగుతూ ఉంటే వారి పశ్చాత్తాపం ఎంతమాత్రం అంగీకరించబడదు. వాస్తవానికి ఇటువంటి వారు మార్గభ్రష్టులు. (91) నిస్సందేహంగా తిరస్కారులయినవారు, కుఫ్ర్ స్థితిలోనే మరణించిన వారు, భూమి పరిమాణంలో బంగారాన్ని ఇచ్చినప్పటికీ తమను తాము విడిపించుకోగోరినా వారి నుండి ఎంతమాత్రము స్వీకరించడం జరుగదు. ఇటువంటి వారికే బాధాకరమైన శిక్ష ఉంటుంది. వారిని ఆదుకునేవాడు ఎవడూ ఉండడు.

యూదుల దివాలాకోరుతనాన్ని, ధార్మిక ద్రోహాన్ని ప్రస్తావించడం జరిగింది. వారు దైవధర్మానికి ద్రోహం తలపెట్టి, దైవవాణిలో తమ మాటలను చేర్చి దాన్ని దైవవాణిగా పేర్కొన్నారు. వారు ప్రజల సొమ్మును అధర్మంగా కబళించేవారు.

ఆయత్ నెం.77 వివరణ :

హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబీ ఔఫీ (రజి) ఉల్లేఖించారు : "ఒక వ్యక్తి బజారులో తన సరకు ఉంచాడు. ఒక ముసల్మానును ఇరకాటంలో పెట్టేందుకు నాకు ఈ సరకులో ఇంతే లాభం వస్తుంది అని అసత్య ప్రమాణం చేయసాగాడు. (వాస్తవానికి అతడు చెప్పింది తప్పు). అప్పుడు ఈ ఆయత్ అవతరించబడింది." (బుకారీ)

81 – 91 వివరణ :

మునుపటి ఆయత్‌లలో యూదుల ద్రోహం గురించి ప్రస్తావించబడింది. వారు దైవధర్మంలో తమ మనోభావాలను జొప్పించారు. ముహమ్మద్ (స)కు సంబంధించిన తౌరాత్‌లోని శుభవార్తలను మార్చివేశారు. వాటిని వక్రీకరించారు.

ఇప్పుడు ఈ ఆయత్‌లలో అల్లాహ్ వారి ప్రవక్తలతో వారు గనక ముహమ్మద్ (స) తమ కాలంలో వస్తే ఆయన్ని విశ్వసిస్తామని ఆయనకు సహకరిస్తామని వాగ్దానం తీసుకున్నాడనే విషయం తెలియచేయబడుతోంది. యూదులు, నస్రానీలు తమ ప్రవక్తలకు నిజమైన అనుచరులు అయినట్లయితే హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స) ను విశ్వసించి ఆయనకు సహకరించి ఉండేవారు. హజ్రత్ ముహమ్మద్ (స)ను విశ్వసించే బదులు వీరు ఆయన్ని తిరస్కరిస్తున్నారు. ఆయన్ని అంతం చేయ ప్రయత్నిస్తున్నారు.

అందరు ప్రవక్తలను విశ్వసించడం అనేది విశ్వాసపు షరతులలో ఒక షరతు. ఏ ఒక్క ప్రవక్తనైనా తిరస్కరించినవాడు అవిశ్వాసి (కాఫిర్) అయిపోతాడు. ముహమ్మద్ (స) ను విశ్వసించని కారణంగా యూదులు, క్రైస్తవులు అపమార్గంలో ఉన్నారు. అందరు ప్రవక్తలనూ విశ్వసించిన కారణంగా ముస్లింలు సన్మార్గంలో ఉన్నారు.

హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) మర్యమ్‌కు బాబాయి మరియు సంరక్షకుడు కనుక ఆయన్ని గురించి ఇక్కడ ప్రస్తావించడం సముచితం.

హజ్రత్ జకరియ్యా (అ)

హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) పూర్తి పేరు జకరియా అబూ యహ్యా. ఈయన హజ్రత్ మర్యమ్‌కు బాబాయి. హజ్రత్ ఈసాకు సమకాలికుడు. ఈయన సులైమాన్ బిన్ దావూద్ సంతానంలోని వారు. హైకలే సులైమానీ సేవకులు. సులైమాన్ ప్రార్థనాలయానికి సేవకుడు కావటం ఇస్రాయీలు ప్రజలలో గౌరవ ప్రదమయిన హోదాగా భావించబడేది. దివ్య ఖురాన్‌లో హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) వృత్తాంతం రెండుచోట్ల వివరంగా వచ్చింది. సూరయె ఆలి ఇమ్రాన్ ఆయత్‌లు 34 నుండి 43 లో హజ్రత్ మర్యమ్ సంరక్షణ విషయంలో ఉంది. దైవం సెలవిచ్చిన దాని ప్రకారం హజ్రత్ మర్యమ్ తల్లి తన మొక్కును తీర్చుకునేందుకు దేవాలయానికి వచ్చింది. తన కుమార్తెను సేవ నిమిత్తం అంకితం చేయగోరింది. దేవాలయంలోని సేవకులలో ప్రతి ఒక్కడు మర్యమ్ సంరక్షణ తాము చేపట్టాలన్న కోరికతో ఉన్నారు.

హజ్రత్ జకరియ్యా ఆమెకు బాబాయి అయినందువల్ల తనకే ఆ హక్కు ఉందని వాదించారు. కాని తీర్పు లాటరీ ద్వారా జరిగింది. హజ్రత్ జకరియ్యా సంరక్షణ, పర్యవేక్షణలో ఆమె తర్ఫీదు ఆరంభమయింది. హజ్రత్ జకరియ్యా హజ్రత్ మర్యమ్ ఆరాధనలో గడిపే గదికి వచ్చినప్పుడల్లా ఆ సీజనులో లభించని పండ్లూ, ఫలాలను అక్కడ చూసి ఆశ్చర్యంతో అడిగేవారు. ఆమె ఇవన్నీ అల్లాహ్ వద్దనుండి వచ్చాయని తెలిపేవారు. హజ్రత్ జకరియ్యా తనకు పిల్లలు ఉంటే బాగుండేది అని తలచారు. వృద్ధాప్యంలో ఉన్నప్పటికీ ఆయనలో సంతానేచ్ఛ కలిగింది. ఆయన అక్కడే అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించారు. ఆ శుభవార్తను (అంగీకరించబడిన శుభవార్త) మరియు నిదర్శనాలను గురించి ముందుగా తెలియజేయబడింది.

రెండవ చోట సూరయె మర్యమ్ ఆరంభంలో వచ్చింది. ఇక్కడ అల్లాహ్ తన దాసునికి జకరియ్యా సంతానం కోసం చేసిన దుఆను ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించడం జరిగింది. ఇక్కడ కూడ అల్లాహ్ ఆయనకు యహ్యా జన్మించనున్నాడనే శుభవార్త నిచ్చాడు. ఆయనకు ఆ భాగ్యం లభించే నిదర్శనాలను కూడ వివరించాడు. వృద్ధురాలు గొడ్రాలు అయిన ఆయన భార్యకు గర్భవతి కావడానికి నిదర్శనం చూపుతూ ఆమె మూడు రోజుల వరకూ ప్రజలతో మాట్లాడజాలదని సూచించాడు.

హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) అమరగతి నొందిన విషయంలో ఇబ్నె కసీర్ ఇలా వివరించారు. ఈసా జన్మించిన తర్వాత తౌరాత్‌లో రద్దు చేయబడిన విషయాలలో అన్న కూతురిని వివాహం చేసుకోవటం కూడా ఒకటి. బనీ ఇస్రాయీల్‌కు చెందిన రాజు హిరదోస్ తన సోదరుని కుమార్తెను వివాహం చేసుకోవాలనుకున్నాడు. యహ్యా, హజ్రత్ మూసా ధర్మ శాస్త్రం బదులు హజ్రత్ ఈసా ధర్మశాస్త్రాన్ని విశ్వసించిన కారణంగా అందుకు అవరోధం అయ్యారు. అప్పుడు రాజాజ్ఞతో ఆయన్ని ఆరాధనాలయంలో వధించడం జరిగింది. ఈ సంఘటన వల్ల హజ్రత్ జకరియ్యా (అ) ఒక తోటకు చేరుకుని ఒక చెట్టు తొర్రలో ఆశ్రితులు అయ్యారు. రాజ సైనికులు ఆ చెట్టును హజ్రత్ జకరియ్యా సమేతంగా రంపంతో చీల్చివేశారు. యూదులు ఆయనకు మర్యంతో అక్రమ సంబంధం కూడ అంటగట్టారని ఉల్లేఖనాలలో వచ్చింది. ఈయనే ఆమె గదికి వచ్చిపోయేవాడన్నారు. ఇందుకు ఉగ్రులయిన యూదులు ఆయన్ని వెంటాడగా ఆయన పారిపోయి అడవికి చేరుకున్నారు. అక్కడ రంపంతో చీల్చబడిన సంఘటన చోటు చేసుకుంది. దైవప్రవక్త హజ్రత్ జకరియ్యా తన ఉపాధి కోసం వడ్రంగం పని చేసేవాడని ప్రామాణిక హదీసులలో ఉంది.

హజ్రత్ యహ్యా అలైహిస్సలాం

హజ్రత్ జకరియ్యా కుమారుడు హజ్రత్ యహ్యా జననం అలెగ్జాండరు బాబిలోనియాపై దండెత్తిన 330 ఏళ్ళకు హజ్రత్ ఈసా జన్మించడానికి కేవలం ఆరు మాసాల ముందు జరిగింది. ఇబ్నె కసీర్ వివరంగా వ్రాశారు. అందరికన్నా ముందు హజ్రత్ యహ్యా ఈసా (క్రీస్తు) ప్రవక్త అని ధృవీకరించారు. బైబిల్‌లో హజ్రత్ యహ్యా పేరు "యోహన్నా" (Theaptist John) గా వ్రాయబడింది.

దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లోని సూరయె ఆలి ఇమ్రాన్ ఆయత్ 39, సూరయె మర్యమ్ ఆయత్ 2 - 12 మరియు సూరయె అంబియా ఆయత్ 9లో ఆయన ప్రస్తావన వచ్చింది. మర్యమ్ సూరాలో అల్లాహ్ హజ్రత్ జకరియ్యాకు ఒక కుమారుడు కలిగే శుభవార్త నిచ్చాడు. అతడి పేరు యహ్యా అని సూచించాడు. ఇస్రాయీల్ గ్రంథాలలో ఆయన పేరు "యోహన్నా ముఅమ్మదాన్"గా వ్రాయబడింది. ఈయన అధిక సమయాన్ని బైతుల్ మఖ్దిస్ ఆరాధనలో గడిపేవారు. ప్రజలను ధర్మం వైపు పిలిచేవారు. అప్పటి రాజైన హిరదోస్ భార్య, రాణి తన మాజీ భర్త కుమార్తెను రాజైన తన భర్తకు ఇచ్చి వివాహం జరపగోరింది. రాజుతో బనీ ఇస్రాయీల్ వారందరూ ఏకీభవించారు. హజ్రత్ యహ్యాను నికాహ్ చేయించడానికి పిలవడం జరిగింది. కాని విషయాలన్నీ తెలుసుకున్న తర్వాత ఆయన ఇటువంటి వివాహాన్ని ఈసా అలైహిస్సలాం షరీఅత్ అధర్మంగా పేర్కొంటుంది. కాబట్టి ఇలా చేయడం కుదరదు అన్నాడు. అందుచేత రాజు అతని అనుయాయులు ధర్మం చెప్పిన కారణంగా మండిపడ్డారు. రాజాజ్ఞతో ఆయన్ని తాళ్ళతో కట్టివేశారు. ఆయన ఆ నికాహ్ (వివాహం) ను ధర్మబద్ధం అని ప్రకటించమని ఆయన్ని అన్ని రకాలుగా హింసించారు. ఒక ఉల్లేఖనం ప్రకారం రాణి కూతురు, యహ్యా తలను ఖండించి తన వద్దకు తెస్తేనే అతడ్ని వివాహం చేసుకుంటాను, లేకుంటే లేదు అన్న షరతు పెట్టింది. అందువలన హజ్రత్ యహ్యా వధించబడ్డారు.

హజ్రత్ ఈసాను అల్లాహ్ ఆకాశంలోకి ఎత్తుకోవడానికి ఒక సంవత్సరం ముందు హజ్రత్ యహ్యా మరియు హజ్రత్ జకరియ్యా అమరగతి నొందారు.